புதிய படைப்பு!

இதழ் ③

பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

புதிய படைப்பு!

இதழ் 3

வெளியீடு :
அன்பின் குடில்,
253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,
கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,
பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,
தமிழ்நாடு - 638 311
தொலைபேசி : (04256) 227655
மின் அஞ்சல் : anbinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு : **புதிய படைப்பு இதழ் 3**
குரு பூர்ணிமா 2013

பிரதிகள் : **350**

அட்டைப்படம் : முக்திநாத் கோயில்

அச்சிட்டோர்:
ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,
பெங்களூர் - 560 003.
தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

1. ஆன்ம விளக்கம் ௨

௨. ஸ்வய ஞானானுபவ நூலின் முதல் ஐந்து
பாடல்களுக்கு விளக்கம் ௫௩

௩. சர்வார்ப்பணம் 71

௪. ஜீவ விடுதலை 7௨

5. மன ஜீவ கற்பனை தோன்ற காரணம் என்ன 75

6. மனதின் கற்பனையும் அறிவின் பாவனையும் 76

7. மாயாவை மனம் இயக்குகிறதா?
மனதை மாயா இயக்குகிறதா? 78

8. சில கருத்துக்கள் 8௩

9. ஸ்ரீகண்ணனின் பால்ய லீலைகள் 86

10. ஐ மை டை 98

11. பசிக்கு உணவு 99

1௨. ஸ்ரீபகவானுக்கும் ஸ்ரீபக்தனுக்கும் நடந்த
ஓர் உரையாடல் 100

எல்லாம் நீ!

ஸத்திய வாக்கு 1

ஸத்தியம் பேசு.
தர்மம் செய்.
நாவை அடக்கு.
கருணையோடு இரு.
ஸத்தியம் பேசினால் தர்மம் நிலை பெறும்.

ஸ்ரீஸத்குரு திருவடிதுணை

நம்பினோர்கெடுவதில்லை

தெய்வம் மனுஷ்யரூபம்

யத் பாவம் தத் பவதி

ஸ்ரீராம் ஜெய ராம் ஜெய ஜெய ராம், ஓம்!!!

அகம் பிரம்மம், ஜெகம் பிரம்மம்;
அகமே எல்லாம்/
ஜெகம், பரமும், ஜீவர்களும்;
சிறிதும் இல்லை

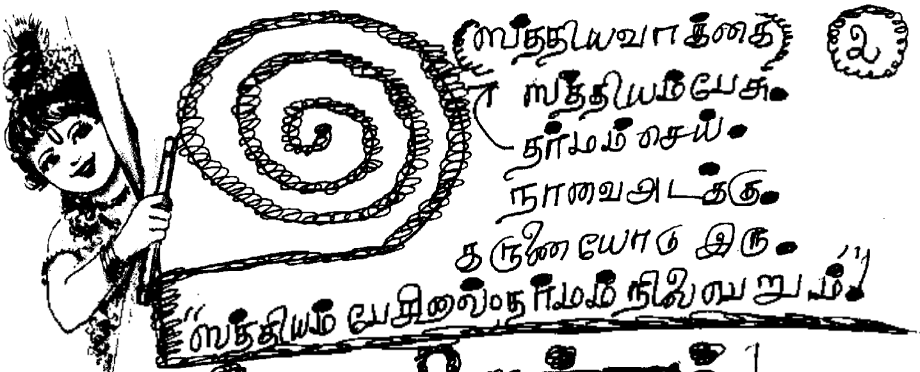

ஆன்ம விளக்கம்!

ஹிமாலயாவில் இருந்து வந்த ஓர்
ஸ்ரீ மஹாத்மா! ஆன்ம விளக்கம் பற்றி
சில கேள்விகள் கேட்டார். அதன்
விபரம் கீழே காண்க.

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- ஓம் அன்பான பாபாஜீ!
உம் சாதனையின் பணிவும்! பொறுமையும்!
இங்கு எவர்க்குமே வரமாட்டேன் என்கிறதே.
காரணம் என்ன?

வைத்தியம் :- வரமாட்டேன் என்கிறதே
என்றால்? அவ்விரண்டும் **நாமரூபத்துடன்!** இருக்கிறதா? தாங்கள்

சகிந்தல் :- ③

இ உரலுக்குள்
தலையை விட்டு விட்டோம்
உலக்கை வருகிறதே
எனபயந்தால் முடியுமா?
சாதனைக்கு என வந்து
விட்டோம். சோதனையும்! வேதனையும்!

அவ்விரண்டையும் வா! என்றழைத்தவுடன்

ஓடி
உம்முன்! வந்து நிற்பதற்கு?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- (சற்று பலமாகவே சிரித்துவிட்டார்)

உண்மைதான் பாபாஜீ! நாம் அழைத்தால்
உடன் வருவதற்கு அவை பொருள்வதான்.

ஆனாலும் அச்சாதனை எப்படி செய்ய வேண்டும் பாபா?

வைத்தியம் :- முதலில் இறை கருணையுடன்!

சகித்தல்! இரண்டாவதாக,

(ஸ்ரீமஹாத்மா இடைமறித்தார்)

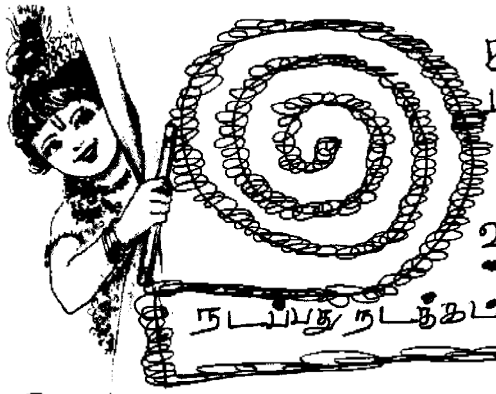

கண்டு கலக்க பயம் அடையலாமா?
இறை & குரு திருவழி நம்முன் இருக்கும் போது
வருவது வரட்டும்
நடப்பது நடக்கட்டும். அவருக்கு இல்லாத கவலை

ஸ்ரீமஹாத்மா :- சற்று பொறுக்கவும் பாபா.

இறை கருணையுடன் என்றால்; அதன் முழுத் தன்மையென்ன?

வைத்தியம் :- எல்லாம் இறைவனால் தான்
நடைபெறுகிற தென்ற **திட** அசைக்க முடியாத
நம்பிக்கை! இங்கு நமக்கன்னியமாய்
அவனில்லை. அவனுக்கன்னியமாய் நாமில்லை.
நமக்கன்னியமாய்; எவரும் & எவனும்
எவரும் & எதுவும்! அங்கும்! இங்கும்!
எங்கும்! இல்லாமையிறைவ் **இறைவன்**

6

ஏனெனும்;
நமக்கு ஏன்?
மருந்து கச
க்கிறதே என
பயந்தால் முடியுமா?
மருந்தை சாப்பிட்டால்
தானே ஜனன மரண வியாதி
நாசமாகும் என அவன் நாமாவை
ஸ்திரமாக பற்றிக்கொண்டு சகிக்கலாமே?

நடைபெறும் அனைத்தும் ஆனந்தமயமே

என்ற திட உறுதியின் நம்பிக்கையில்,

பூரண வைராக்கியம் பெறுவதுவே

சகித்தல் ஆகும்

இறை கருணையைப் பெறுதலும் ஆகும். இங்கு

அவன் அருளால் தான் அவன்!

திருவடியை வணங்க முடியும்.

அதாவது நீயேகதி! (என்றல் முடியாது) என தன்னை முழுமையா

அர்ப்பித்தலாகும்.

(நான்! எனது! நாசமான நிலையாகும்.)

6

பொறுமை என்
று வே சகித்தல்
எனப் பொருள்படும் இங்கு
ஜனம் சாவதை ! அதாவது
மான ஈனம் இன்றி சூடு சுரணை
வற்றை வெட்கம் கூச்சம் என்ற தன்மானம்

ஸ்ரீமஹாத்மா :- (அவ்வைத்தியத்தின் பாதங்களை
தொட்டு ஸ்ரீபாத நமஸ்காரம் செய்தபடி)
முதலாவதை தலைவணங்கி ஏற்கிறேன் பாபா
இரண்டாவதை சொல்லுங்கள் பாபா.

வைத்தியம் :- படிப்பு ! பட்டம் ! பதவியாலும்
ஜாதி ! மத வெறியாலும் ; ஏற்றுக் கொண்ட

கௌரவம் ! அந்தஸ்து !

அரைகுறையாக நாசமாகுதல் கூடாது.
முழுமையாக நாசமாக வேண்டும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- (அவ்வைத்தியத்தின் பாதங்களை
தொட்டு ஸ்ரீபாத நமஸ்காரம் செய்தபடி)
இதையும் தலைவணங்கி ஏற்கிறேன் பாபா.

இவைகளாகிய முனமானது கூளிக் குறுகும் போது,
மேலே கூறியவை நாங்கள்
அல்லவ, நம்முடையதும் அல்ல
அவை உடலி உவகை உண்டு என நம்பி
ஏமாற்றம் அடைபவர்களுக்கே என்று

ஸ்ரீமஹாத்மா உ- பணிவின் அருத்த மஹாத்மியம் என்னமாமா?

வைத்தியம் :- மூன்றுவதாக அன்பர்களிடம் சாஷ்டாங்க ஸ்ரீபாத நமஸ்காரம் ஆகும் என உணர்க.

இது ஸ்ரீ பாத சேவையாகும்.

இதன் மற்றோர் அங்கமான சேவை எதுவென்றால்?

ஸ்ரீபாத சேவையை விட ஸ்ரீபாத சேவையே ஓர் ஜீவனுடைய ஜீவனம் மனதை நாசம் செய்யும் என உணர்க.

திட உறுதியுடன்
சர்வார்ப்பண
த்தல் நடைபெற்றால்
மேலே கூறியவை தோன்
றமல் மறையும் இது
ஸ்வய அநுபவமாகும்.

இதையே சகித்தல் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

அதாவது வெட்கம்! மானம்! சூடு! சுரணை! லஜ்ஜை!

ஆண், பெண் பேத கூச்ச ஸ்வபாவம்! அஹங்காரம்

அதிகாரம்! ஆதிக்கம்! எனது என்ற அபிமானம்!

ஆகிய அனைத்தையும் சர்வநாசம் செய்து

பணணணணணணிவை!

இயல்பாகவே ஆக்கிவிடும்.

இது ஸத்யம்! இது ஸத்தியம்!! இது ஸத்தியம்!!!

ஸ்ரீமஹாத்மா:- ஸ்ரீ சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்த

படியே போதும்பாபா போதும்! அவஸ்யம் யாம்

ஆகி விடுவோம். இல்லை இல்லை ஆகி விட்டோம்.

பணிவே

ஸ்ரீபாதுகா சேவை :- 9

பாதுகைகளை
கழற்றும் போது,
அவசியம் கூடாது.

இதமாகவும் / பதமாகவும்
பொறுமையுடனும் திருவடியைக் கழற்றி
நேரமாக ஜோடி சேர்த்து வைக்கவும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா :- அடுத்து பொறுமையின்
விளக்கம் வேண்டும் பிரபோ!

வைத்தியம் :- எதையும் தாங்கும்! எவ்வாறேயினும் பொறுக்க வல்லோரே பூ...மி...யி...ன்!
நிலைபெறுவர் என்பதே சத்தியம்!

பொறுக்க இயலாதவர் எவராயினும் அவர்
அடர்ந்த முட்புதரே யாவர்.

மற்றும் திருவடிகள் (10)
ஒழுக்கம் இல்லாமல்
அங்கும் இங்குமாக கிடந்
தால் அவைகளைக் காலால்
தள்ளி ஒழுங்கு படுத்த வேண்டாம்
குனிந்து கரங்களால் அத்திருவடி
களை தூக்கி ஜோடி சேர்த்து ஒழுங்குபடுத்துவது
ஸ்ரீபாதுகா சேவை ஆகும் என உணர்க.

அவர் ஓர் நிலையில் பர்உமி ஆவர்.

(பிறந்தும் பிரயோஜனமற்றவராவர்.)

உ
விதிக்கப்பட்டது நடந்தே தீரும்! என்றும்
கூ

" கிடைத்தே தீரும் "

" முடிந்தே தீரும் "

" வந்தே தீரும் "

ஆனால் அவைகள் நாம ரூப ஐக ஜீவ

தோற்றங்களுக்கேயன்றி; எந்த தோற்றமுமற்ற

அன்பர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஸ்ரீ பாதம் நமஸ்காரம் செய்யும்போது ஸ்ரீ குருதேவா என்றே,
அல்லது உங்கள் உபாசனா மூர்த்தியின் நாமம் எதுவோ அதை ஸ்மரித்துக் கொண்டோ,

"நமக்கல்ல" என்றும், "நாமல்ல" என்றும், "நமக்கு தேவையுமல்ல" என்ற திட உறுதியில் பூரண வைராக்கியம் வேண்டும்.

இந்த வைராக்கியமே பொறுமை ஆகும். மனோதமா.

மேலும் சமமான சொல்லையும், செயலையும்!

கண் இருந்தும் குருடாய்! காது இருந்தும் செவிடாய் வாய் இருந்தும் ஊமையாய்! நாம் அடங்கி!

இருந்து எவரையும்! எதையும்! ஏகாவத்திலும்! மூக்காவத்திலும்!

இ நமஸ்காரம் செய்யவும் (12)

இ சரீரங்களை நோக்க வேண்டாம். அதனால் ஜீவ உபாதையும்! எண்ணற் களைவீ புண்ணியபாப ரூப் ஸம்பவித்த ரதுவாகும். ஜாக்ரதை.

அடக்காமல் இருப்பதே பொறுமை ஆகும் என்று ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

ஸ்ரீ மஹாத்மா :- நாமரூப மயக்கம் இருந்தால் அதிகடினம் தான். பாபா

நாமரூபமயக்கம் இல்லையானால் மிகமிக சுலபம் தான், பாபா.

வைத்தியம் :- தாங்களுடைய அடுத்த கேள்வி என்ன மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா :- இங்குள்ள அனேகர் ஆன்மாவில் அனேக பிரிவாக சொல்கிறார்களே பாபா. அதுபற்றிய கேள்விதான்?

வைத்தியம் :- ஆன்மாவில் பிரிவா? அப்படி ஏதுவும் இல்லையே இவ்மஹாத்மா. பா—! விளக்க நிமித்தமாகத்தான் ஆன்மா & பரமான்மா!

9 இன்னார் கின்னார் என்ற ஆண் பெண் 13
பேதத்திலே அஞ்ஞை
என்ற நிலையில் விருப்பும்
வெறுப்பும் உண்டாகி மனம்
தடுமாறி, சாந்தி முழுதும் கெடும் என அறிக

என இரண்டாக ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

சரி! சரி! உங்களுடைய விளக்கக்கேள்வி என்ன மஹாத்மா???

ஸ்ரீமஹாத்மா:- ஆன்மாவை, பாபாத்மா! என்றும்; புண்ணிய ஆத்மா! என்றும்; பிரேதாத்மா! என்றும்; மூடாத்மா! என்றும்; இன்னும் பல பல சொல்லி மிகவும் பயமுறுத்துகிறார்களே பாபா? இதுபற்றி தாங்கள் கருத்தென்ன பாபா???

ஸத்தியம்:- சாஸ்திரம்! வேத வேதாந்தம் முறையோடு பயின்ற, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்கிறார்களா? மந்திரங்களை மட்டும் கற்றுக் கொண்டு; பில்லி சூனியம் ஏவல் என்ற

தா தேவதை உபாசனை செய்யும்;

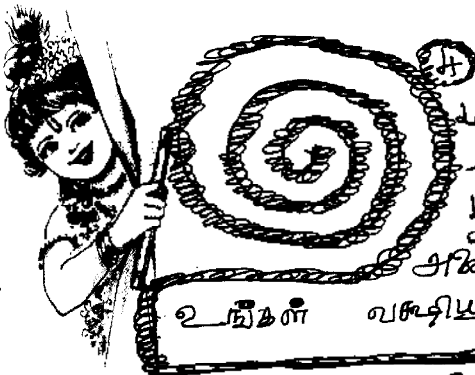

(4) ஸ்ரீபாதங்களை (14)
மட்டும் கண்டு
நமஸ்கரித்தால் உங்கள்
பாதக மலங்கள்!!!
அனைத்தும் சாம்பலாகி,
உங்கள் லட்சியத்தை அடையமுடியும்.

ஸ்ரீமஹான்களைப் போல் உள்ளவர்கள்!

சொல்கிறீர்களா மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா:- சூத்ருகளை ஓதியபடி இருக்கிறார்

வேதவேதாந்திகள்! இவ்வாறு சொல்வதில்லை.

தாங்கள் கூறும் மஹான்களைப் போன்றவர்களே!

இவ்வாறு கூறுகிறீர்கள் பாபா. இருந்தாலும்
எம் சந்தேகத்தை மட்டும் கேட்டு தெளிவு
பெற்றுக் கொள்கிறேன் பாபா?

வைத்தியம்:- சரி கேளுங்கள் மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா:- (1) பாபாத்மா என்றும், புண்ணியாத்மா
என்றும் சொல்லக் காரணம் என்ன?
(2) கிறிஸ்தவ மதத்தில், சுவிசேஷத்தில் ஹம்!
கர்த்தர் சொன்னதாக ஓர் வாசகம் வரும்:-

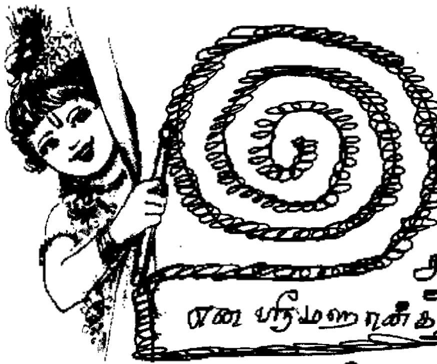

பூமியின்! (ரு)
வெறுமையே
பக்திக்கும் முக்திக்கும்
சாதனையின் எடுத்துக்காட்டு
என ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

அவையும் நாங்கள் அறிந்ததே. அது! எது?
என்றால் ??? பாபத்தின் சம்பளம்
மரணம்! என்றும்; பாபம் செய்யும்
சாகவே
ஆன்மா சாகும்! என்றும்; இருவாசகங்களைக்
காண்கிறோம். இவ்விரண்டிலும் நேர
ஓர் கருத்து இருப்பதாகத் தோற்றுகிறது.
அவைகளை சிறிதளவு விளக்கினால் போதுமப்பா?
கேள்வி:- பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்!
என்றால் என்ன?
வைத்தியம்:- புண்ணியபாபம்! இவ்விரண்
டையும் முதலில் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.
இவ்விரண்டும் ஒன்றே. இரண்டல்ல.

ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்கள் போன்றதாகும்.

பூமி! ஜட! சொரு
பம்தானே? அது
பொறுப்பது/ஒன்
றும் சாதனை இல்லையேனன
கேட்கலாம்? காலாதீதமரும்
செயலற்ற நிலையால் ஜடம்தானே.
நீயும் அதன் (ஜட) அம்சம்தானே எனஉணர்க.

16

புண்ணியம் இல்லாமல் பாபம் இல்லை.
பாபம் இல்லாமல் புண்ணியம் ".
உதாரணம்.
அரிப்பெடுக்கும் படையானது,
சொறியும் போது பெறுவது இன்பம்.
சொறிந்த பின் " துன்பம்.
கடனாகப் பணம் பெறும் போது பெறுவது இன்பம்.
அக்கடன் பணத்தை கொடுக்கும் போது துன்பம்.
ஆசையோடு அளவுமீறி உண்பது இன்பம்.
உண்டபின் அஜீரணத்தால் துன்பம்.
ஒருவரை வருத்தும் போது பெறுவது இன்பம்.
அவ்வருத்தம் நமக்கே விடியும் போது துன்பம்.
TV ஐ விடிய விடிய கண்விழித்து பார்ப்பது இன்பம்.
அப்பார்வையால் கண் கெடுவதனால் பெறுவது துன்பம்.

17

உள்ளத்தில் மனம்! இருப்பதால் கரையில் போட்ட கெண்டைமீன் போல துடிப்பதுவே உன் மூர்க்கமை அபிமானமாகும்.

இப்படி இன்னும் எழுதிக் கொண்டே போகலாம்.

ஒன்றுநினைப்படுவதால் பெறுவது இன்பம்.

அதுவே குறைவாகப் படுவதால் " துன்பம்.

ஆகவே இன்பமும் துன்பமும் மனஎண்ணமே.

நாமரூப பொருளிலோ, உறவு சுற்றத்திலோ இல்லை.

இந்த இன்ப துன்பமே! புண்ணியபாவமாகவும்!

ஜனனமரணமாகவும்! சொர்க்க நரகமாகவும்!

மாறிமாறி! அமையும் என உணர்க.

ஆகவே இவ்விரண்டும் ஒன்றே! ஆகும்.

ஆகவே புண்ணியமென்றும் பாபமாகுமென்றும்.

பாபமே நரகம் ஆகிறதென்றும் உணர்க.

அம்மனைகொண்டையின்
துடிதுடித்து 18
சாவதையே மரை நாசம்
என ஞானிகள் கூறுவர்.
ஆத்மன் சாகாமல் ஜீவன்முக்தி இல்லை என உணர்க.

அப்படியானால் பாவத்தின் மறு அம்சம்
நரகமே! ஆகவே பாவத்தின் சம்பளம் நரகமே!
என்றார்கள். புண்ணியம் என்றால்
சொர்க்கம். ஆகவே புண்ணியத்தின் சம்பளம் சொர்க்கமே!

இங்கு **தர்மத்தை** பற்றிய பேச்சே இல்லை.
தர்மம் அறிவின் நிலையாகும். இது நிஷ்காம்யமாகும்.

கேள்வி: பாபம் செய்யும் ஆன்மா சாகும்.
என்றால் என்ன? இங்கு முக்கியமான ஒன்றை
அறிவுபூர்வமாக உணர வேண்டும். **இங்கு!**

இருகுணம் என்பது காம, குரோத, லோப, மோஹ, மதம்! மாத்சர்யம் என்ற சந்தேகமும், கவிதோஷ வக்ர குணமும் அடங்கும் என அறிக. (19)

இவர்கள் கூறும் **ஆன்மா** என்பது (மனம் என்ற ஜீவன்) ஆன்மாவை அல்ல. **மனம்** படைத்த **மனிதன்** கூறுகிறார்கள் என உணர்க.

மனிதன் இருகுணத்தால் **நீசன்** எனவும் ஆகலாம்

" ஒருகுணத்தால் **ஈசன்** ".

ஆகவே இங்கு கூறும் நீசனை வன்!

சைதன்ய **ஆன்மாவே** காரணம்? ஆகும் என உணர்க.

இங்கு மனம் என்ற போர்வையை போர்த்தியநிலையில்

வந்ததான் ஆன்மாவே நீசன் என்ற பாவி ஆகிறான்.

இங்குமனம் (ஆன்மா) சாகிறது என்றால்— 20

வக்ர தோஷ குணங்களால் பாப சம்பாத்தியம் செய்து, நரகத்தை அடைவதையே, ஆன்மா சாகிறது என்றீர்கள்.

மனம் என்ற போர்வையை ஸத்குரு கிருபையால் கிழிந்தெறிந்து நாசம் செய்து விட்டால், ஈசன் என்ற பரமாத்மா ஆகிவிடுகிறான் என உணர்க.

அப் போர்வையை நீக்காத நிலையில், நீசன் என்ற பாப ஜீவனாகவே இருப்பதால்.

பாபம் செய்யும் ஆன்மா சாகும் என்றீர்கள்.

இங்கு ஆன்மா சாகவில்லை என உணர்க.

" மனமே சாகிறது (நசிக்கிறது) ".

மனம் சாவதையே ஆன்மா சாகிறது என்கிறீர்கள்.

உ

துக்கம்! கலக்கம்! கலங்கம்! பயம்!
ஆகிய மனமைய கற்பனையே
பிரமை ஆகும். தெய்வீகம்
பரமார்த்திகம் ஆகிய எண்ணெ
விருத்திகள் எல்லாம் அறிவின் பாவனையாகும் அது
பிரேமையன்று அன்பாகும்.

ஸ்ரீ மஹாத்மா:- அப்படியானால் ஜீவாத்மா!
பாபாத்மா! புண்ணியாத்மா! பிரேதாத்மா!
எனக் கூறுவதெல்லாம்?

வைத்தியம்:- இது மனப்பிரமை!
ஆகும் மஹாத்மா.
அப்படிக் கூறுபவர்கள் பில்லி சூனியம்
இவைகள் நிமித்தம் தாந் தேவதைகள்!
வசியம் செய்தவர்கள் சொல்லும் வாக்கியமாகும்
அவைகளுக்கு செவி சாய்க்க வேண்டாம் மஹாத்மா.

ஸ்ரீ மஹாத்மா:- பிரேமை! வேறு என்றும்
பிரமை! வேறு என்றும் சொல்கிறீர்களா?

வைத்தியம்:- இரண்டும் வேறு வேறுதான்.
ஸ்ரீ மஹாத்மா:- இதைச் சற்று விளக்க வேண்டுமப்பா?

மனது கருணையே இல்லாத
கருங் கல்லாக்கி
கொண்டு, பிறர் (22)
படும் துன்பத்தை
ரஸித்தும், தானும் பலபல
துன்பம் இழைத்தும் அதில்
ஆனந்தம் அடைந்தும், கடவுளே! கடவுளே!

(A)

வைத்தியம் :— பிரமையென்றால் இருள் ஆகும்

அதாவது மனஇருள்! ஆகும் எனஅறிக.

இம்மனஇருள் கெட்ட எண்ணங்களால் உண்டாகிறது.

அதாவது கெட்ட மன = கற்பனை / ஆகும் எனஅறிக.

அதாவது மரணத்தைப் பற்றியும், மரணம் அடைந்த
வர்களைப் பற்றியும், துர்மரணங்களைப் பற்றியும்,
பேய்பிசாசுகளைப் பற்றியும், பில்லி சூனியம்
ஏவல்களைப் பற்றியும், ஆண், பெண் இரு
சேர்க்கை ரகஸியங்களைப் பற்றியும், பாபச்
செயல்களைப் பற்றியும், இன்னமும் அநேக
துர்சம்பவங்களைப் பற்றியும், மனம் கற்பனை செய்
வதும், அதுபற்றி கேட்பதுவும், சொல்லுவதும்,

எனச் சொல்லிக் கொண்டு அதற்கு அர்த்தம் தெரியாமலேயே, கடும் கொடும்! அசுரகுண! செய்கையையே செய்து கொண்டு, மனிதப்பதராக இருக்கும் மனிதனே பிரேதாத்மா!

23

இரவும், பகலும், எண்ணி எண்ணி பார்ப்பதும், கேட்பதும் மனோமய பிராந்தியின் எண்ண அலைகளாகும். இதனால் இரவும் பகலும்! அமைதி, நிம்மதி இராது. இவர்கள்தான் புனிதமான, ஸ்வயமான, ஸ்வயம் ஜோதியான,

நம் ஆன்மாவுக்கு!

பலவித கெட்ட நாமாக்களை சொல்லிச் சொல்லி, கேட்டுக் கேட்டு, தானும் பயந்து, பிறரையும் பயமுறுத்தி மனோ அவஸ்தையும், புண்ணியபாப, ஜனனமரணத்தை!

பாபாத்மா! துஷ்டாத்மா! என பலநாமங்கள் கூறிச் சொல்லிக் கொண்டு தானும் கெட்டு, பிறரையும் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களும் கூட நல்லவர்கள் பாதும் பட்டோ! தரிசனத்தைப் பெற்று கடைத்தேற முடியும் என உணர்க.

உண்டாக்கிக் கொள்கிறார்கள் என அறிக.

இப்படிப்பட்டவர்களையும் **மஹாபாவி!** என்று ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்லக் கேள்வி.

(B) பிரேமை என்ற **ஒளி!** ஆகும்.

அதாவது அறிவின் ஒளி ஆகும் என அறிக.

" **அறிவின் பாவனை!** ஆகும் என அறிக.

" ஸத்வ **ஏககுணை!** " ".

அறிவின் தெய்வீகபாவனையும்! பரபாவனையும்!

இதில் அடங்கும். புராண இதிகாச கதைகளே!

ரஜோ, தமோ! குணங்களின் வாசனையும்

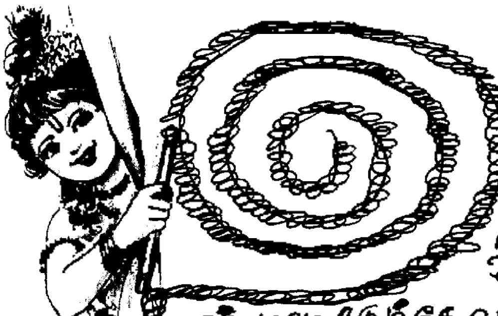

ஜீவத்தில் பாபம் 25
இல்லை. அதற்கு
வைக்கும் நாமத்தால்
தான் தோஷம் அமைகிறது!
நாகரீக நாமங்கள்
எல்லாமே கடும் தோஷம் நிறைந்ததாகும்.
ஆகவே பாபம் சூழ்கிறது என அறிக.

துரோத!

காம, குரோத, விரோத!

ரஸனையில்லாமலும்; ஜீவாத்ம பரமாத்ம!

ஐக்கிய! ரஸனையோடும்; பிரம்மம்

விளையாட்டு

ஸத்தியம்! ஜகத் மித்தை! என்ற உண்மையின்

ரஸனையோடு; பேசவும், கேட்கவும்!

மெய்பாவனை! செய்வது பிரேமை ஆகும்.

பிரேமை என்றும், தெய்வீக **அன்பு!** ஆகும் என

ரிஷி ஞானிகள் கூறக் கேள்விப்படுகிறோம்.

28

நாம ரூபத்தை
நாசம் செய்த
மெய்பாவனை
தெய்வீக அன்பு என்றும்;
சர்வசாட்சி நிலையாவில் எவர்
ஒன்றே என உணரும் பரமார்த்
தீகத்தை அகண்ட அன்பு என்றும் கூறுவர்.

இப்பிரேமையானது **பது**! முக்திக்கும்!

ஜீவன் முக்தி ஆகிய **பர**! " !

வழிகாட்டியாத அமையும் என அறிக.
ஸ்ரீ மஹாத்மா:— அருமை பாபாஜீ மற்றுமோர்
சிறிய கேள்வி? இப்போது கேட்கவாமா?
வைத்தியம்:— வைத்தியத்தை கேட்பவனுக்கும்,
அதைச் சொல்பவனுக்கும், காலம் நேரம்
தேவை இல்லை அதேபோல் **பயமும்**!
தேவை இல்லை மஹாத்மா.
ஸ்ரீ மஹாத்மா:— அனேக இடங்களிலும், பல
மடங்களிலும் தாங்கள் வாக்கு என்ன சொல்
கிறதென்றால்; **முர்கவனம்**
வேண்டாமென் கிறார்கள் அறிவு?

நாமரூபம் மறை
பகுகிறது ஜடம் (27)
நிலைபெறுகிறது:-
கற்பனையின் தோற்றம்
நாம ரூபம். இயக்கமற்ற
ஜடம் பரமார்த்திகம். ஆகவே
ஜடம் மறைவில் நிலைபெறுகிறது.

நாம ரூப ↑ இவ்வுலகம் நமக்கு முன்பு தானே இருக்கிறது. அப்படி இருப்பதனை இவ்வுலகை /காணாமலும்/ பேசாமலும்/ இருக்க முடியவில்லையே பாபா.

வைத்தியம்:- உங்கள் முன் தோன்றுவது நாமரூபமா? ஜடசொரூபமா?

பரிமளாத்மா:- தோன்றுவது ஜட சொரூபம். மனதால் தோற்றுவித்துக் கொள்வது

நாமரூபம்!

நாம ரூபம் ஜடமாக மாறும்.
ஜடம் மண்ணாக உணரப்படும்.
பரத்திற்கு உதாரணம் மண்ணே.
எல்லாம் பரமே.

வைத்தியம்:- ஜடசொரூபம் நிலைபெறுகிறதா? நாமரூபம் நிலைபெறுகிறதா?

நாம ரூபம் நடுவே 24

வெறக் காரணம்:—

உன் பேச்சும் செய்கையும்

எந்த விடையும் நாம

ரூப சம்பந்தம் கொண்டதாக இருக்குமா

ஸ்ரீமஹாத்மா:— நாம ரூபம் மறைவுறுறது

ஜடம் நிலைபெறுகிறது.

வைத்தியம்:— காரணம் என்ன?

ஸ்ரீமஹாத்மா:— நாம் காணும் அனைத்து

நாம ரூபங்களும் மண் / எண்ணத்தால்

தோற்றப்படுகிறது. பிண்காய / கதியால்,

(விதியால்)

மாறுகிறது. பிண் / மறைந்துவிடுகிறது.

பழையன மறைதலும், புதியன தோன்றுதலும்

வைத்தியம்:— மனித இனம் உட்பட

அனைத்து ஜீவஸ்வரூப நாமரூபங்களின்

கதி என்ன?

கொடுங்கலி வா
ங்கவாகளுக்கு (29)
புதனையும்; உன்
முன் எதிர் எதிர்மாகத்
தோற்றுவதாயும்; உன்
வினை சம்பந்தமும் அவ்விதமே
அமைவதாயும், திருவடியான் மறு

ஸ்ரீமஹாத்மா :- **வினைவிதி**

என்ற இருவினைப்பால், தோன்றுவதும் சில காலம் இருப்பதும் பின் காலகதியால் மறைவதுமாக **நீ** இல்லாமல் இருக்கிறது.

வைத்தியம் :- ஜீவ வினைகளின் ஜீவர்கள் கவனம் தேவை :-

அனைவரும் ஒழுங்காக, விதிநாச்சாரப்படி, பாரபக்ஷ நோய் இல்லாமல் **பகிர்ந்து!**

தானே அனுபவிக்கிறார்கள் ???

ஸ்ரீமஹாத்மா :- ஆமாம் பாபா. அதில் என்ன சந்தேகம்?

[வைத்தியம் :- சந்தேகம் எமக்கில்லை மஹாத்மா. பாடத்தில் அனுபவம் பெறுபவர்களுக்காகும்.

ஓம்

வடிவமே நாம ரூபமாக இருப்பதாலும்; வியாபாரம்! விளம்பரம்! ஆடம்பரம்! ஆகிய இம் மூன்றுமே கலி தோஷ அடிப்படை நாமரூபமாக இருப்பதாலும்;

வைத்தியம் :- கவனம் தேவை மஹாத்மா.

உலகம் ஜடசொரூபம். அதில் மனைதால் தோற்றுவது நாம ரூபம். நாம ரூபம் மறைபடுகிறது. ஜடசொரூபம் மட்டும் நிலைபெறுகிறது. வினை விதியாலே அனைத்தும் இயங்கப்படுகிறது. அவைகளிலும் எந்தக் குறையும் இல்லை. இதில் எம் கேள்வி என்னவென்றால்??:

தாங்களோ **சைதன்யம்!**

(அனைத்தும் தோற்றமோ **மாயா!** அனைவரும் மயக்கமோ **மனம்**)

அந்த மயக்கத்தின் இயக்கமோ விகிதாச்சாரப்படி, பாரபக்ஷ தோஷமில்லாமல், ஒழுங்குமுறையாக;

31

தெய்வீகமும்! பரமார்த்திகமும்!

இ சூட்சுமமாக! இருப்பதாலும்; தெய்வீகமும் பரமார்த்திகமும் மனதில் நிலை பெறுவதற்கு நாமரூபம் ஒன்றேதவிர வேறு ஏது.

நடைபெறும் **ஓர் நாடகம்!** தானே மஹாத்மா???

ஸ்ரீமஹாத்மா:- நாடகம்தான் பாபாஜி! அந்த நாடகத்தில் நாமும் நடிக்கிறோமே பாபா???

பின் முந்தவனம் எப்படி இவ்வாழ்வில் போலும்பாபா?

வைத்தியம்:- நாடகத்தில் நீங்களும் பங்கேற்கிறோம் என்கிறீர்களே. அந்த நாடக நிகழ்ச்சியை கொஞ்சமாவது மாற்றவோ! சேர்க்கவோ! விலக்கவோ! மறுக்கவோ எவராலும் ஆகுமா மஹாத்மா?

ஸ்ரீமஹாத்மா:- முடியாதுதான்.

வைத்தியம்:- அப்படி முடியாததில் முந்தவனம் **தேவையா!** மஹாத்மா???

சைதன்யம் 32 என்பது:- ஸ்வயம்பிரகாச ஜோதியாகும். அது இயற்கையில் அறிவை உடைய நிலையில் பிரகாசிக்கும்.

ஸ்ரீமஹாத்மா:- தேவையில்லை தான்? ஆனாலும் இந்த முந்தவனம் தோன்றக் காரணம் என்ன?

வைத்தியம்:- (A) நான்! எனது! அழியாததும், (B) காரியப்பற்றும், (C) உம்முடைய படிப்பு, பட்டம், பதவி, அந்தஸ்து, ஜாதி, மதம், இவை தனிவு, முழுமையான சர்வார்ப்பணம்! இல்லாமையே காரணமாகும் மஹாத்மா.

ஸ்ரீமஹாத்மா:- முந்தவனத்தின் மற்ற முக்கிய அங்கங்கள் என்னபாபா?

வைத்தியம்:- (A) பிறரிடம் குற்றம் குறை காண்பது. (B) போட்டி & பொறாமை. (C) தற்பெருமை & அதிகார ஆதிக்கம். (D) பிறர்சாதனையை தம்மொரு

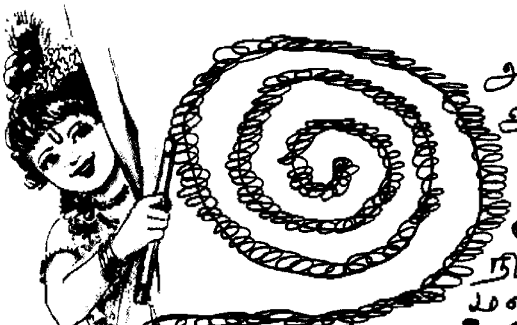

அது இயக்கம் (33)
அற நிலையில்
பேரறிவை உடைய
அகண்ட
நிலையில் பிரகாசிக்கும்.
மனம் வசம் இருந்தால்
காணவும் உணரவும் முடியாது. அறிவு நிலையில்
இருந்தால் காணலாம் உணரலாம்.
(ஸ்ரீ பகவான்)

ஒத்துப்பார்த்தல். (E) தம்மைவிட எவரையும் உயர்வாக கருதாமல், தாழ்வாக கருதுவது.

(F) சர்வார்ப்பணம் முழு நிலை வறுமை.

(G) பிறர் சேவையை ஏற்காமல், அதில் ஏதேனும் குறை கூறிக்கொண்டே சேவை (வேலை) செய்தல்.

(H) தன்னம்பிக்கை இல்லாமை. ஆகிய இந்த எட்டும், முற்கவனத்தின் அங்கங்களை அறிக.

ஸ்ரீ மஹாத்மா:— பக்தி ஞான பாடங்கள் எத்தனை காலங்கள், எத்தனை நிலைகளிலும், கேட்டாலும், படித்தாலும், **மனதில்** நிலைபெறவில்லையே?

மனதின் கற்பனை உடனே நிலைபெறுகிறது. ஆனால்? (காண்பதிலும், கேட்பதிலும்!)

திட்டமிட்ட ஓர் நாடகம் 34

என்ற நிலையும், விதிகோச்சாரப் படி பகிர்ந்து கொடுக்கப் பட்டு விட்டது என்ற நிலையும், எதிலும், எங்கும் பாரபட்சமில்லை யென்ற நிலையும்.

அறிவின் பாவனை நிலை வேற மறுக்கிறதே பாபா.

இதன் காரணம் என்ன பாபா?

வைத்தியம்:- மனதின் கற்பனை என்பது:-

கண்ணால் காண்பதையும்! காதால் கேட்பதையும்!

வைத்து அடிப்படையாக கொண்டதாகும் மனாத்மா.

அறிவின் பாவனை என்பது:- ஜீவத்தில் உள்ள

உண்மையும்! பாவில் உள்ள ஜீவத்தையும்!

எப்படி மனக்கண்ணால் காண! முடியாதோ? ஆனால் எப்படி

அறிவுக் கண்ணால் உண்டென உணர! முடியுமோ?

அப்படி என உணர்க. அதாவது?

ஒன்றல்! (35)
ஒன்றும் ஆகாது
ஏனதிட்ட வட்டமாக
தெரிந்த பின்னும்
முற்ற கவனம்
எதற்கு ⸘ ஏன்!
வேண்டும் எனை உணர்க ?????

கண்ணால் காணக்கூடி நாம ரூப ஜக ஜீவ தோற்றங்

களும்; காதால் கேட்கக்கூடிய வைதீக ஓசை

களும்! இல்லை! இல்லை! இல்லை! இல்லவே இல்லை!

என்றும்; பரமார்த்திகத்தின் மறுவடிவம்!

தெய்வீகம் என்றும்; இவ்விரண்டும் ஒன்றே

என்றும்; இவ்விரண்டும் நம் யதார்த்த சொரூபம்

" அது! உண்டு! உண்டு!

உண்டு! அநியாமாக உண்டு என்றும்; (வெ இருப்பது)

எண்ணம் என்று கற்பனை! (36)

கற்பனை என்று மனம்! மனம் என்று நாமரூபம்! நாமரூபம் என்று உலகம். அப்படியானால் உலகம் தானே தோற்றம் சூட்சும ஸ்ரீ பகவான் எவ்வாறு தோன்ற கூடும்??

திட உணர்வின்

நம்பிக்கையில் வைராக்கியம்! வேண்டும் மஹாத்மா.

காண்பதும்! கேட்பதும்! மாறும்! மறையும். இவைகள் மறந்தால்! மறைத்தால்! இறந்தால்! (அது) உண்டு! என்ற மெய்யுணர்வை! அறிவுக் கண்ணால் காணலாம் சூட்சுமத்தையும்!

உண்மை! பேரறிவுக் கண்ணால் உணரலாம். உணர்வது என்பது மாறாது! மறையாது! இயல்பாய்! சாஸ்வதமாய் இருக்கிறேன் என்ற ஓர் அருமை மட்டும் உடையதாக இருக்கும் மஹாத்மா!!!

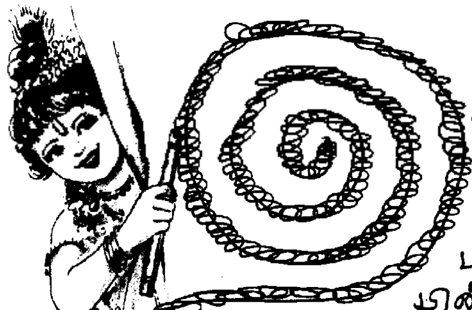

37

மனதினும்
சூட்சுமம் அறிவு.

மனதால் காண்பது
நாமரூப உலகையாகும்.
ரூபமிலா உணர்வதும்
பின் கண்டு பேசி உரையாடுவதும்
அறிவாகும். அறிவால் உணரக்கூடியதை
மனதால் காண முடியாது.

முன்பக்க ஓர் விளக்கம்:

1 காண்பதும்! கேட்பதும்! மாறும் மறையும்

விளக்கம்: நாமரூப! சம்பந்த எல்லா பொருள்களும்! மனித இனம் உட்பட எல்லா ஜீவ தோற்றங்களும்! கண்டும்! பேசியும்! விளக்கம் கொடுத்தும், பெறும் அனைத்தும் நாமரூபம்! மாறும்! பின் மறையும்!

ஒன்று மற்றொன்றாக மாறுமே தவிர அழியாது.

மனம் சாவதையே ஆன்மா சாகிறது (38)
என்றார்கள். அதாவது
மனம் என்ற ஜீவன்
பாப அம்ச மரணம்
அடைவதையே, பாப
ஆன்மா சாகிறது என்று
மாற்றிச் சொல்கிறார்கள் என உணர்க.

சுப் தார்த்தங்களும் மனதால்!
அர்த்த பாவனையும்! அனர்த்த பாவனையும்!
கொடுத்து குண தோஷம் பின்னவிட்டு,
பின் மறையும்!
(உ) இவைகள் மறந்தால்! மறத்தால்! இறந்தால்!
அது உண்டு என்ற மெய்யுணர்வை அறிவுக்
கண்ணால்! சூட்சுமத்தைக் காணலாம். உன் னை!
பேரறிவுக்கண்ணால் உணரலாம்.

விளக்கம்:—

தண்டும் வேசியும் கொடுத்தும்! வாங்கியும்! 39

இ விளக்கம்!

பெருமை விருந்தால் எல்லாம் மண்பதுமையாகவே மாறிவிடும்.

முன்பு கூறியபடி, எல்லா நாமரூபங்களும்! இல்லை! இல்லை!! இல்லை!!! இல்லவே இல்லை! என மறக்க வேண்டும். அதே நேரம், எல்லாம் மண்ணே! என உணர வேண்டும். இந்நிலை பெற்றால் எல்லாம் மறந்து போகும்.

அதாவது மானம், சூடு, சுரணை, வெட்கம்! லஜ்ஜை! கூச்ச சுபாவம் என்ற தன்மானம்! சர்வ நாசமடையும். இந்நிலை பெற்றவே கண் இருந்தும் குருடாய்! காது இருந்தும் செவிடாய்! வாய் இருந்தும் ஊமையாய் ஆன இறந்த நிலை

40

இறந்த நிலை என்பது - நடை பிணமாகும். அதாவது பிணம் போல் சஞ்சாரம் செய்யும் நிலையாகும் என அறிக. விபரம் தெரியாமல் சஞ்சாரம் செய்யும் நிலையாகும். வென்றுவிடலாம் என்பது ஸத்தியமே.

இந் நிலையில் தான்! அறிவுக் கண்! பிரகாசிக்கும் என உணர்க.

இந்த அறிவுக் கண்ணால் கூ·கம ஸ்ரீபகவானை!

காணலாம்! பேசலாம்! உறவாடலாம்!

இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!! ஸத்தியம்!!!

அவனைக்காணும் நிலை வென்றுவிட்டாலும் மனம்நாசமாகும்.

அதுவேநாம்! என்ற மெய்யுணர்வை (பேரறிவு நிலையை) பெற்றுவிட்டாலும்

(1) திரை மறைவு என்பது இல்லை. (41)

உன்னை உள்ளபடி உணரவாம் :- மனத்திரை நாமரூப குணதோஷத்தில்வர

...மை யிருவும் ஸத்வகுணமேயியல்பாகி ஸ்ரீ பகவத் குணவைபவமும் ? நாமங்களும் ஸ்ரீ பகவத் சொரூப தரிசனமும்

மனம் நாசமாகும்.

குறிப்பு :- அவன் காட்சி பெறுவது முக்கியமல்ல.

அதுவே நாமென்ற சர்வ சாட்சி நிலை

(பேரறிவை) பெறுவதுவே லட்சியமாகும்.

இப்பேரறிவுக்கண் பிரகாசித்து விட்டால்,

மாயாமனம் / இல்லாமையால்

திரை மறைவு என்பது எதும் இல்லை.

உன்னை உள்ளபடி

உணரவாம். இது லட்சியம்! # இங்கு

ஸபிதமாகும். இதுவே
திரை மறைவு இல்லாமை
இ ஸத்வ குணமும் நிர்க்குண சர்வ
நாசமாகி
சாட்சிநிலை பெறும் போது;
நமக்கு அன்னியமாய் எவரும்
எதுவும் இல்லாநிலையில் அகண்டானம்
சொரூபநிலை பெறுவதுவே உண்மை உள்ளபடி உணரும் நிலை
உணர்க

மாறுவதற்கோ! மறைவதற்கோ!
மறைப்பதற்கோ! எவரும்! எதுவும்!
இல்லை! இல்லை! இல்லை! இல்லவே இல்லை!
இங்கு இயல்பாக. ஸாஸ்வதமாய்! ஸத்தியமாய்

அதுவும்! யாமும்!! நீயும்!!!

ஒன்றாய்!

எங்கும் இரண்டல்ல ஒன்றே.
இருப்போம் இதுஸத்தியம்.

(முவரல்ல)

இங்கு **யாம் அதுவாக!** இருக்கிறோம்

(இருமை மாறி)

என்ற நிலை மாறி **யாம் யாமாகவே**

இருக்கிறோம் என்ற நிலை பெற்று விடுவோம்.

ஓர்மை

பெற்று விட்டோம்.

ஸ்ரீமஹா ஆத்மா ஆனந்தமுடன் அந்தர்தியானமானார்.
இருப்பது ஒன்றே.
நடப்பது நலமே.

த.

பாபா.

ஸ்வயஞானானுபவ
நூலில் 'முதல் (43)
5 பாடல்களில்
40 பாடல்களின் சாரா
ம்ச ரகஸ்யம் எல்லாம்
இட்டு மொத்தமாக
அடங்கி விட்டதென ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.

மற்றோர் ஸ்ரீ மஹாத்மா வந்தார். அவர் வாக்கு:

ஸ்ரீமஹாத்மா:- பிரணாம் பாபாஜி! என்று நமஸ்கரித்து நின்றபின், உடனே அவ்வைத்தியரின் அருகே அமர்ந்தார். தம் இருகரங்களாலும் அவ்வைத்தியத்தை அணைத்தபடி கேட்டார்:- யாரைக்கண்டாலும் உடனே ஸ்ரீபாத நமஸ்காரம் செய்து விடுகிறீர்களே. எங்களால் இயலவில்லையே பாபா. ஆகவே யாம் உங்களைத் தழுவிக்கொள்கிறோம் தாங்கள் எம்மைத் தழுவிக் கொள்ளுங்கள். அதுபோதும் பாபா. நமஸ்காரம் முடிந்துவிட்டது என்றவுடன் அவ்வைத்தியரும் அவரைத் தழுவியபடி சற்று பலமாகவே சிரித்துவிட்டது. அவரும் சிரித்து நின்றபின்

ஸ்ரீமஹாத்மா:- தாங்களின் ஸ்வய ஞானானுபவ நூலின் 'முதல் ஐந்து பாடலுக்கு மட்டும் பதவுரை கருத்துரையுடன் சிறிது விளக்கம் வேண்டும் பாபா என்றார்.

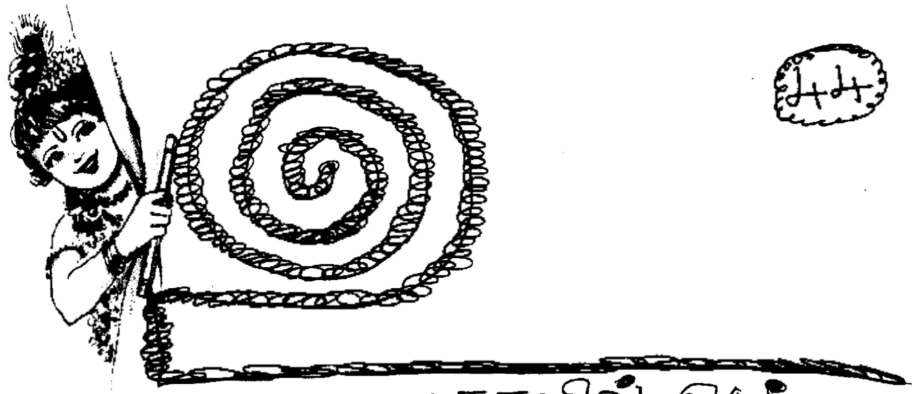

ஸ்வய ஞானுபவ நூலில் இருந்து

பாடலுடன் பதவுரை & கருத்துரையை காண்க.

பாடல்.

(1) சுத்தஸிதாகாயமதாய் எந்த வஸ்து;
சுதந்திரமாய் துடிதுபர சக்தியோடு;
பக்தரெல்லாம் உய்யும் வண்ணம் கருணையாலே;
பரதத்வ வடிவாக திரண்டெழுந்தே;
அத்வைத ஆனந்தம் உணர அனுபவத்தின்;
அதிசயம் இங்கு எல்லோரும் அறியும் வண்ணம்;
நித்தமுமே ஆனந்த நடனம் செய்யும்;
நிதம் அந்த வஸ்துவின் நினைவில் வைப்போம்.

பதவுரை :- (1) சுத்த ஸிதாகாயமதாய் எந்த

வஸ்து :- ஸிதாகாய சொருபமான

பர சொரூபமானது (பரம் மமா னது)

(45)

பரம் ! அண்டத்தை வைத்து விளையாடுகிறது. ஈசன் பிண்டத்தை வைத்து விளையாடுகிறான். ஜீவன் மனதை வைத்து விளையாடுகிறான். ஜீவன் விளையாட்டானது.

(௧) சுதந்திரமாய் தமது பரசக்தியோடு :-

அடிமைத்தனம் இல்லாத தம் நிழலான

மாயாவின் / துணையியோடு

(௨) பக்தரெல்லாம் உய்யும் வண்ணம் கருணையாலே

:- பக்தன் ஞானிகள் /

கடைத்தேறும் வண்ணம்; பரகருணையாலே !

(௩) பரதத்வம், வடிவாத திரண்டெழுந்தே :-

அசிபத பிரம்மமும் ! தத்பத ஈசனும் !!

த்வம்பத ஜீவனுமாகி / மூவருமாகி

(விளையாட்டின் நிமித்தமாக)

நான் என்கிறவ்
குணதோஷங்
கள்பின்னவி
டுவதால் மனோஅவஸ்தை
நீங்கள் ஆகிறன். இவன்
நான் என்னை விட்டாலும் ஆனந்தமே.

(46)

(5) அத்வைத ஆனந்தம் உணர அனுபவத்தின்:—
எல்லாம் ஒன்றே என்ற
அத்வைத ஆனந்தத்
தின் ஸ்வய அனுபவம் பெறுவதற்கு
எல்லோரும்

(6) அதிசயம் இங்கு அறியும் வண்ணம்:—
மனித இனம் உட்பட 84 லக்ஷம் ஜீவகோடிகளும்!
எல்லோரும் அறிந்து உணர வேண்டும்
(உய்ய வேண்டும்)
என்ற இறைவா கருணையோடு:

(7) நித்தமுமே ஆனந்த நடனம் செய்யும்:—
இன்பத்தின் விளையாட்டாகவும் ஆனந்தமயமாகவும்!

47

தான் தானாய்
தனித்து இருப்
பதுவே அத்வைத ஆனந்தம்.
இருவர் இருந்தால் இன்ப
துன்பமே. ஆனந்தம் இல்லை.
பவர் சிவர் உண்டானால்
குண தோஷ பிரச்சினையே இன்பதுன்பமும்
அங்கு இல்லை.

பிரம்மானந்த / நடிலயால்;
(பரம் மாயா / ஈசன் மாயசக்தி)
நி டி யா ல்!
ஆனந்த நர்த்தனம் செய்யும்;
நிதம் அந்த வஸ்துவின் ! நினைவில்
வைப்போம்:— அந்த பரம்ஈசன்
சொரூபத்தை சிந்தித்து வணங்குவோமாக.

கருத்து:— ஸிதாகாய சொரூபமான அந்த
பரசொரூபமானதும்; அடிமைத்தனம் இவ்வாது
மாயா என்ற துணை (வி) யோடு; நிழவான
பக்தர்களும்! ஞானிகளும் கடைத்தேறும்
வண்ணம் பரகருணையாவே; அஸிபத பிரம்மமும்
தத்பத ஈசனும் ! த்வம்பத ஜீவனும் ! ஆக

48

பரம்ஶ ஈசன்! ஶ ஜீவன்! ஆகிய மூவரின் விளையாட்டானது; பர! ஈச! ஜீவ ஐக! ஐக்கிய விளையாட்டு ஆகும் என உணர்க. அதாவது ஸத்தியம் ஶமாயா! மனம்! ஆகிய இம்மூன்றின் விளையாட்டாகும்.

மூவருமாகி; (விளையாட்டு நிமித்தமாக) எல்லாம் ஒன்றே என்ற அத்வைத ஆனந்தத்தின் ஸ்வய அனுபவம் பெறுவதற்கு; மனித இனம் உட்பட 84 வகையும் ஜீவகோடிகளும் எல்வோரும் அறிந்து உணரவேண்டும் என்று இறைஶபர கருணையோடு; இன்பதுன்ப விளையாட்டாகவும்! ஆனந்தமயமாகவும்! பிரம்மானந்த நிலையால் (பரம்ஶமாயா ஈசன்ஶமாயாசக்தி) ஆனந்தமாக நர்த்தனம் செய்யும்; அந்த பரம்ஶ ஈசன் சொரூபத்தை சிந்தித்து வணங்குவோமாக.

(உ) பாடல்.

அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாதானே.
அறியாமல் இருப்பதனால் ஸத்தும் ஆகும்.
அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாதானே.
அனைத்தையுமே விளக்குவதால் ஸித்தும் ஆகும்.

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலின் முதல் ஐந்து பாடல்களுக்கு விளக்கம்

அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாதானே,
அகிலவர்க்கும் பிரியமதாய் சுகமும் ஆகும்;
அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாதானே,
அந்தம் இல்லாது இருப்பதனால் அனந்தமாமே

பதவுரை:— (1) அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாதானே:— அறிவே ஆன்மா! ஆன்மாவே அறிவு! அறிவு சொரூபமான ஆன்மாவே;

(2) அழியாமல் இருப்பதனால் ஸத்தும் ஆகும்: அழியாமல் இருப்பதனால் (தோற்றம், மாற்றம், மறைவு, இல்லாமல் இருக்கிறேம், என்ற ஓர் இருப்பை மட்டும் உடையதாக இருப்பதனால்) அது

வெறுகிறது. ஆனாலும் 50
அதுபாண்டமாக
இருக்கும் போதும்,
பாண்டம் என நாமரூபம்
பெறுகிறது. அதுவே உடை
ந்து மண்ணாகும் போதும்
மண் என்ற நாமரூபம் பெறுகிறது
ஆகவே பாண்டமாக இருக்கிறது என்றும்,
அதுவே மண்ணாக " " " ,

சத்தாகும்!

③ அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாதனே.
அறிவுசொரூபமான ஆன்மாவே;

④ அனைத்தையுமே விளக்குவதால் ஸித்தும் ஆகும்.

நாமரூப

ஜக ஜீவர்களாக!
தோற்றிக்கொண்டும், உள் இருந்து
தோற்றும் தம் மாயாவால் இயங்
கிக்கொண்டும் இருப்பதனால் ஸித்தாகும்.

⑤ அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாதானே.
அறிவு சொரூபமான ஆன்மாவே;

இருப்பு (5) நியாயால் அவ்விரண்டும் தோற்றம் மாறி வேறு வேறு நாம ரூபம் பெற்றாலும் இருக்கிறது! என்ற இருப்பு மட்டும் மாறுவதும் மறைவதும் இல்லை என உணர்க.

(6) அகிலார்க்கும் பிரியமதால் சுகமும் ஆகும்:

:— அறிவின் ஆன்மாவுக்கும் பக்குவத்தும் ஆன்மாக்களுக்கும் அறியாமையின் ஆன்மாவுக்கும் அபக்குவ ஆன்மாக்களுக்கும் அவரவ நிலைக்குத் தகுந்தபடி பிரிய! வஸ்துவாக இருப்பதனால் சுகம் என்ற ஆனந்தமாக! இருக்கிறது.

(7) அறிவுருவாய் அமைவுற்ற ஆன்மாதானே

அறிவு சொரூபமான ஆன்மாவே;

52

ஆகவே நாம
ரூபம் மட்டுமே
எல்லாவற்றிலும்
மாறும்! மறையும்!
ஆனால் இருக்கிறது என்ற
இருப்பு மட்டும் மாறாமல் மறை
யாமல் இருப்பதால் ஸத்! என்றாகும்
மட்டுமே உண்டு.

6. அந்தமில்லாது இருப்பதனால் அனந்தமாமே.

வரவும் & முடிவும்!!

இல்லாமையினால் எங்கும்! எதிலும்!!
எல்லாமாய் அந்த ஒன்றே இருக்கிறது
என அறிக.

கருத்துரை.

அறிவு சொரூபமான ஆன்மாவே; அழியாமல் இருப்பதனால்; (தோற்றம்! மாற்றம்! மறைவு! இல்லாமல்) இருக்கின்றேன் என்ற ஒரே இருப்பை மட்டும் உடையதாக இருப்பதால் ஸத்! ஆகிறது. அறிவு சொரூபமான ஆன்மாவே நாமரூபஜகஜீவர்களாக தோற்றிக்கொண்டும். உள் இருந்து தோற்றமில்,

அந்த **ஸத்** (53)
சொரூபமானது,
பக்தனுக்கும் பாமரனுக்கும்
ஹினையின் நிலையில்
அனுபவ பொருளாக
இருக்குமேயானால் எல்லோர்க்கும்,
(துர்மாயாவால்) இயங்கிக்கொண்டும்,
இருப்பதனால் **ஸத்**, ஆகிறது என அறிக.

அறிவு சொரூபமான ஆன்மாவே, பக்குவ ஆன்மாக்களுக்கும், அபக்குவ ஆன்மாக்களுக்கும் அவரவர் நிலைக்கு (வினைக்கு) தக்கபடி, பிரிய வஸ்துவாக இருப்பதால், சுகம் என்ற
ஆனந்தமாக, இருக்கிறது என அறிக.

அறிவு சொரூபமான ஆன்மாவே, வரவும், முடிவும், இல்லாமையினால், எங்குமாய், எதிலுமாய், எல்லாமாய், யாம்
இருக்கிறோம், என்ற ஓர் இருப்பை மட்டும் உடையதாக இருப்பதால்
அனந்தமாய் & ஆனந்தமயமாய், இருக்கிறது என அறிக.
(தோற்றம் இல்லா இருப்பு)

ஓர் இனிமையை கொடுத்தமைக் குவதால் அவை ஆனந்தம் என்றும் சுகம் என்றும் கேட்பதால் ஆசையும் நிலையில் ஸத் என்றும் அனுபவ நிலையில் ஆனந்தம்! என்றும் பேசப்படுகிறது.

③

பாடல்.

ஆன்மாவில் கற்பிதமாய் காண்பதெல்லாம்;
ஆன்மாவுக்கு அயலாக என்றும் இல்லை.
ஆன்மாவுக்கு அயலாக பிரம்மம் இல்லை.
அப்பிரம்மம் தமக்கயலாய் ஆன்மா இல்லை.
ஆன்மாவே பிரம்மமதாம் பிரம்மம் தானே;
ஆன்மாவாம் அனுபவத்தில் ஐயமில்லை.
ஆன்மாவாம் அகம் பிரம்மம் என்று எப்போதும்;
ஆன்ம பர ஐக்கியமே அறிய வேண்டும்.

பதவுரை.

① ஆன்மாவில் கற்பிதமாய் காண்பதெல்லாம்;
:- ஆன்மாவின் மேல் மண் / கற்பிதமாய் காணும் அனைத்தும்;

② ஆன்மாவுக்கு அயலாக என்றும் இல்லை.
:- ஆன்மாவுக்கு அன்னியமாய் ஏதும் / வேரும் / வேறும் / வேறாக /

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலின் முதல் ஐந்து பாடல்களுக்கு விளக்கம்

இதை உவமானமாக (55)

கொள்ளவும் :-

ஆன்மாவின்மேல் கவி
தமாய் காண்பதெல்லாம்
:- மண்ணில் உண்டான
பாண்டங்கள் அனைத்தும்
நாமரூப பாண்டங்களாக பேசப்படுமே
யன்றி மண்ணாக பேசுவதும்! காண்பதும் இல்லை.

இப்பவே இல்லை.

(3) ஆன்மாவுக்கு அயலாக பிரம்மம் இல்லை.

:- ஆன்மாவுக்கு அன்னியமாய்,

காலாதீத **பரம்** (பிரம்மம்) இல்லை.

(4) அப்பிரம்மம் தமக்கயலாய் ஆன்மா இல்லை.

:- காலாதீத பரத்திற்கு அன்னியமாய்

ஆன்மா இல்லை. (பரம் :- அகண்டம்

ஆன்மா :- கண்டம்)

(5) ஆன்மாவே பிரம்மமதாம் பிரம்மம்தானே,

ஆன்மாவாம் அறுவும் இதில் ஐயமில்லை.

(6) :- கண்டமான ஆன்மாவே **அகண்டம்!**

அகண்டமான பரமே **கண்டம்!!**

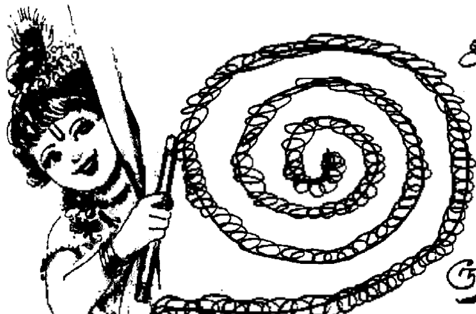

அதைப் போல், 56
ஆன்மாவின்
மேல் மனக் கற்பனை
யாகத் தோற்றுவது எல்
லாம், கற்பனையின் நாம
ரூபமாக தோன்றுமே யல்லாது
ஆன்மாவாக தோன்றாது. காணமுடியாது.

அளவில், சிறியது, பெரியது,
என்ற பேதமே தவிர, ஆன்மாவிலும்,
(இருப்பில் ஒன்றே)
பரத்திலும், எந்த பேதமும் இல்லவே இல்லை.

7 ஆன்மாவாம் அகம்பிரம்மம் என்றெப் போதும்,
8 ஆன்மசிபரம், ஐக்கியமே அறிய வேண்டும்.

பரமாகிய அந்த ஆன்மாவே,
நாம், நாமே ஆன்மா,
என்ற நிலையில் தைலதாரை போல்
சிந்தித்து, சிந்தித்து,, ஆன்மசி
பரம், ஐக்கியமே உணர வேண்டும்.

காண்பவையும்! (57)
அது பற்றி பேசு
பதும் நாமரூப மயக்கம்
நீங்கி, எல்லாம் ஆன்மாவே
என பேசிப் பேசிப் பழகிடில்
ஆன்ம ஸ்வரூபம் பிரகாசிக்கும்.
பழக்க வழி கீதத்தை மறந்திடில் ஆன்ம ஸ்வரூபம் பிரகாசிக்காது.

கருத்துரை.

ஆன்மாவின் மேல் மனக்கற்பனையால்!
காணும் அனைத்தும், ஆன்மாவுக்கன்னியமாய்
எதுவும்! எவரும்! எவனும்! எவளும்!
இல்லவே இல்லை. ஆன்மாவுக்கு அயலாக
காலாதீத **பரம்!** (பிரம்மம்) இல்லை.
(பரம் :- அகண்டம்! ஆன்மா :- கண்டம்.)
கண்டமான ஆன்மாவே அகண்டமாம்.
அகண்டமான பரமே கண்டமாம்.
அளவில் சிறியது! பெரியது என்ற பேதமே
தவிர, இருப்பில் ஆன்மாவிலும், பரத்திலும்,
எந்த பேதமுமே இல்லை **பரம்!** ஆகிய அந்த

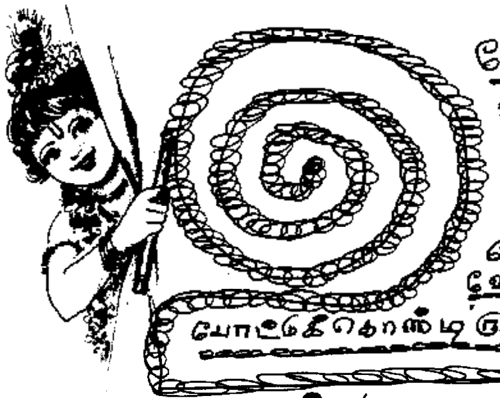

வேஷம் தோற்றும் (58)
வரை! உள்இருப்
பவனே! காணவும்
உணரவும் முடியாது அதே
போல் எல்லாம் ஆன்மா
வே. ஆன்மாவே ஜீவ வேஷம்
போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று உணர வேண்டும்

ஆன்மாவே நாம்! நாமே ஆன்மா! என்று
தைவதாரை போல் சிந்தித்து! சிந்தித்து!

ஆன்ம&பரம்! ஐக்கியமே உணரவேண்டும்.

பாடல்

(4)

விரிந்த ஜகத் காரணமாம் ஹரி இவ்வாதுதான்,
விசித்திரமாய் பகுப்புற்ற ஜகத்தேயிவ்வே.
தரந்தரமாம் ஜகத்திவ்வா தன்மையினால்;
நயங்கும் ஜகத்பாவகனும் ஹரியும் இவ்வே யாவ்
பொருந்தும் சராசரம் எவையும் இவ்வாமை;
புகலும் ஜகன் நாசகனும் ஹரனும் இவ்வே.
நிரந்தரமாய் நிறைவுற்ற ஆன்மா ஒன்றே;
நிச்சலமாய் நிலைத்ததென நிச்சயிப்பாய்.

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலின் முதல் ஐந்து பாடல்களுக்கு விளக்கம்

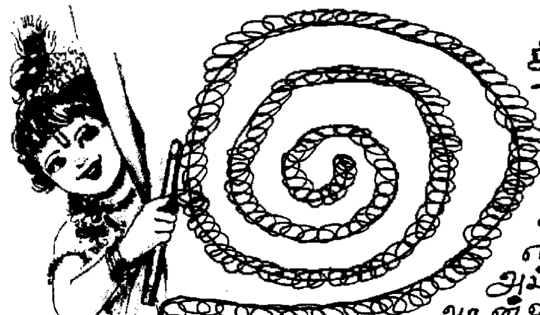

சிற்ப & சித்திரங்கள்

59

விசித்திரமான
நாம ரூப உலகம்
& ஜீவ தோற்றமா
கவும் தாவரவர்க்கங்க
ளாகவும் தோற்றுகிறது.
அப்படி தோற்றுவதால்
அதன் விதிநாயகனை ஸ்ரீ பிரம்மன்
உண்டென்று அறியாமையின் மாந்தர் சொல்கின்றன

பதவுரை.

(1) விரிந்த ஜகத் காரணமாம் விதியில்லாததால்;
பரந்து விரிந்த உலகமும்; அதன் விதி
நாயகனும் இல்லாமையால்;
(இருப்பது ஜடமும் புதுமைகளுமான மண்
மயமே இருப்பதாலும்;
(2) விசித்திரமாய் பகுப்புற்ற ஜகத்தே இல்லை.
பகுத்து பகுத்து பார்க்கும் விசித்திரமான
நாமரூப ஜக ஜீவ உலகம் இல்லவே இல்லை.
(இருப்பது எங்கும் மண்மயமே)
(3) தரந்தரமாம் ஜகத்தில்லா தன்மையினால்;

60

ஆறுல் உலகமும்
இல்லை பிரம்மனும்
இல்லை உலகம்
இல்லாமையால் அதை
ரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீஹரியும்
இல்லை ரக்ஷிக்கும் ஸ்ரீஹரி
இல்லை. ரக்ஷிக்கும் பழைய
இல்லாமையால் புதியன பிரம்மாவின்
கழுதலும், புதியன
தலுமாக, அழிக்கும் தொழில் உடைய ஸ்ரீஹரயும்
இல்லை.

அடுக்கடுக்கான ஈரேழு புவனமும்!

இல்லாமையால் பதுமைகளின் கூட்டமும்

இருப்பது எங்கும் மண்மயமே!

4 நயங்கும் ஜந்துபாலகரும் ஹரியும் இல்லை.

மேலேகூறியவைகளை ரக்ஷிக்கிறேம் எனக்

கூறும் ஹரியும் இல்லை.

5 பொருந்தும் சராச்சரம் எவையும் இல்லாமையாலே

மேலேகூறிய மனதால் பொருந்தக்கூடிய

நாமரூப ஜகத்ஜீவர்கள்! இல்லாமையால்

6 புகலும் ஜகன்நாசகனும் ஹரனும் இல்லை.

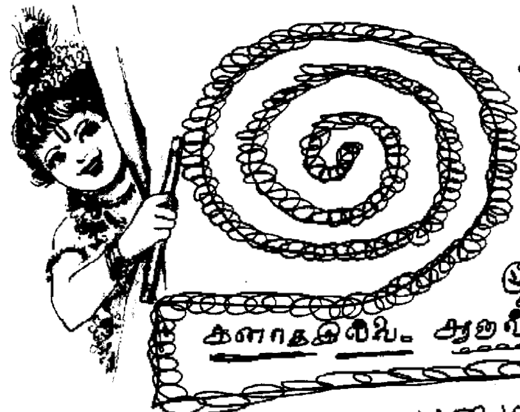

6

இம்மூவரையும்
ஸ்ரீபிரம்ம தேவன்!
ஸ்ரீமந்நாராயணன்!
ஸ்ரீசிவபெருமான்!
என மூவராக மாந்தர்
சொல்வர். ஆனால் இந்த
மூவரும் திரிகர்த்தாக்
களாதலில்லை. ஆனால் அம்மூவரும்!

:- சொல்லக்கூடிய பழையன கழிதலும்,

புதியன நிர்மாணித்தலுமாகிய அழிக்கும்

கர்த்தாவாகிய ஹரனும் இல்லை.

7 நிரந்தரமாய் நிறைவுற்ற ஆன்மா ஒன்றே,

8 நிச்சலமாய் நிலைத்ததென நிச்சயிப்பாய்.

:- அசைவற்ற! எங்குமாய்

நிறைவுற்ற! ஆன்மா!

ஒன்றே! நிலைபெற்றிருக்கிறதென்றும்,

அதுவே! நாம்! என நிச்சயிப்பாய்.

ஸத் குரு ஆக (62)

இருக்கிறார்கள் என ஆதி ஸ்ரீமான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். உலகம் உண்டு என்றால் அம்புலவரும் உண்டு. உலகம் இல்லை என்றால் " " ஸத்குருவாக இருக்கிறார்கள்.

கருத்துரை. (ஸ்ரீபிரம்மதேவனும்)

பரந்து விரிந்த உலகமும்! அதன் விதிநாயகனும்!
இவ்வாமையினால், இருப்பது ஐடமும்! பதுமை
களுமான மண்மயமே இருப்பதாகும்; வகுத்து
பகுத்துப் பார்க்கும் விசித்திரமான உலகம்
இல்லவே இல்லை. இருப்பது எங்கும் மண்மயமே.
அடுக்கடுக்காக ஈரேழு புவனமும் இவ்வாமையால்,
இருப்பது பதுமைகளின் கூட்டமும் மண்மயமே.
மேலே கூறியவைகளை நாசிக்கிறோம் எனக் கூறும்;
ஹரியும் இல்லை. மேலே கூறிய மனதால்
பொருந்தக்கூடிய, நாமரூப ஜக ஜீவன்கள்!
இவ்வாமையினால்,
வாக்கால் சொல்லக்கூடிய பழையனகளுமம்!

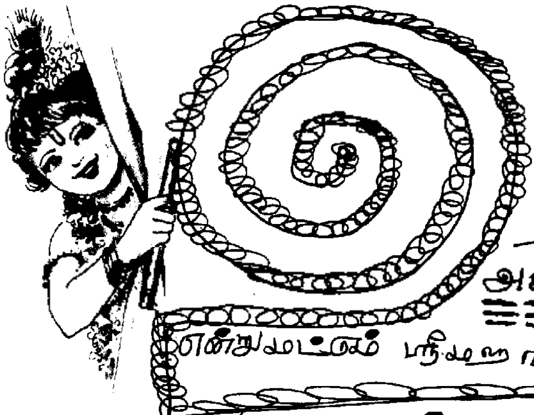

ஞாலாதீதபரம்! (63)
எந்தத் தோற்றமும்
இல்லை என்பதே ஸத்தியம்.
வாக்கின் விளக்கத்
திற்காக அப்பரத்தை
அகண்டப் பேரொளியு
என்றுமட்டும் ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

புத்தியை நிர்மாணித்தலுமாகிய அழிக்கும்
கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீஹரனும் இல்லை.

அசைவற்ற எங்குமாய்! ஏகமாய்!
எல்லாமாய்! நிறைவுற்ற ஆன்மா ஒன்றே
நிலை பெற்றிருக்கிறதென்றும்; அதுவே நாம்! என்று
நிச்சயிப்பாய்.

பாடல்

(5)

அந்தமில்லாத் தன்மையினால் ஆதி இல்லை.
ஆதியில்லாத் தன்மையினால் அந்தம் இல்லை.
சொந்தம் இல்லாத் தன்மையினால் தோற்றம் ,,.
தோற்றம் இல்லாத் தன்மையினால் சொந்தம் ,,.
பந்தம் இல்லாத் தன்மையினால் வீடும் ,,.
பரவிய வீடின்மையினால் பந்தம் ,,.
சந்ததமும் சின்மயமாம் ஆன்மா ஒன்றே;
சலியாத வஸ்து என நிச்சயிப்பாய்.

பதவுரை

(1) அந்தமில்லாத் தன்மையினால் ஆதி இல்லை.

(2) ஆதியில்லாத் தன்மையினால் அந்தம் இல்லை.

:- காலாதீத **பரத்திற்கு!**

மறையப் போவதும்

அது வந்ததும் இல்லை. மறைந்ததும் இல்லை.

ஆகவே **ஆதி அந்தம்!** இல்லை.

(3) சொந்தமில்லாத் தன்மையினால் தோற்றம் இல்லை.

(4) தோற்றமில்லாத் தன்மையினால் சொந்தம் இல்லை.

:- காலாதீத **பரத்திற்கு!** நீ தத்

தோற்றமும் இல்லாததால் **சொந்தம்**

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலின் முதல் ஐந்து பாடல்களுக்கு விளக்கம்

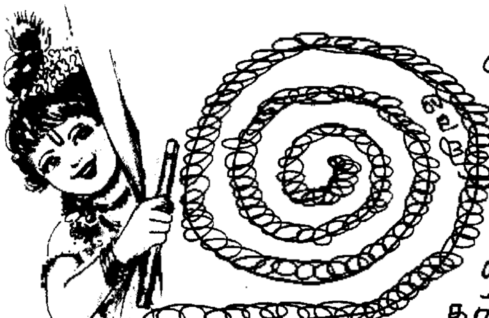

தொண்டாடுபவர் (65)
கரும் இல்லையே
இல்லை. ஆகவே
தோற்றமும் & சொந்தமும்
இல்லவே இல்லை. அந்த
சொந்தம் கொண்டாடினால்
தான் பந்தம் என்ற வார்த்தை
இடம் உண்டு. சொந்தம் கொண்டாடகூடும்
இல்லாததினால் பந்தத்திற்கும் இடமில்லை.

கொண்டாடும் நபரும் & பொருளும்!
ஏந்த தோற்றத்துடனும் இல்லை. ஆகவே
சொந்தம்! தோற்றம்! என்ற வார்த்தைக்கு
இடமே இல்லை.

(5) பந்தமில்லாத் தன்மையினால் வீடும் இல்லை.
(6) பாவிய வீடு இல்லாமையினால் பந்தம் இல்லை.

:— காலாதீத **பரத்திற்கு** (பிரம்மத்திற்கு)
யாம் யாமாகவே இருக்கிறோம்
என்ற **ஓர் இருப்பை!** மட்டும்;

பந்தம்! 66

என ஓர்பாசம்
பசை இருந்தால்தான்,
பந்தநாசம் செய்து
மோக்ஷ வீட்டிற்கு
செல்ல வேண்டும். பந்தம்
இல்லாமையால் மோக்ஷ
வீடும் தனியே! இல்லையென அறிக.

எந்த தோற்றமும் இல்லாமல்? உடையதாக
(அகண்டப் பேரொளியாய்→
தாம் தாமாகவே! இருப்பதால்,

பந்தப்படும் எந்த ஜீவ தோற்றமும் இல்லை.

பந்தப்படுத்தும் எந்தப் பொருளும் இல்லை.

இப்படி! எதுவும்! எவரும்! எவனும்!
எவளும்! இல்லாமையால், மோக்ஷ
வீடு! தனியே இல்லை. வீடும் இல்லை.
செல்பவரும் இல்லை. அடையும் இடமும் இல்லை.
அடையும் பொருளும் இல்லை. தொடுப்பதோ,
வாங்குவதோ, வருவதோ, போவதோ!
இல்லை இல்லை இல்லை இல்லவே இல்லை.

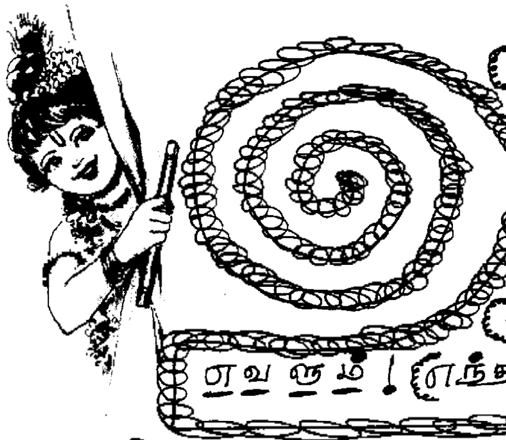

1 ஏதுவும்! (வேறு பரமும்) 6

2 எவரும்! (எந்த ஈசனும்)

3 எவனும்! (எந்த ஜீவனும்)

எவளும்! (எந்தமாயையும்) இல்லை.

ஆனால் இருப்பது **ஒன்றே!**

அதுவே யாம்! யாமே அது!!

7 சந்ததமும் சின்மயமாம் ஆன்மா ஒன்றே.

8 சலியாத வஸ்து (அதுவே யாம் என) என நிச்சயிப்பாய்.

இங்கும்! அங்கும்! எங்கும்! எங்குமாய்! எல்லாமாய்! ஏகமாய்! அதற்கன்னியமாய்

ஏதுவும்! எவரும்! எவனும்! எவளும்! இல்லாமல்

எந்தத் தோற்றமும் இல்லாமல்; யாம் யாமாக இருக்கிறோம் என்று; ஓர் **இருப்பை!** [illegible]; உடையதாக சும்மாவே சுகமாகவே இருக்கிறது.

அதுவே யாம்! யாமே அது! எனநீயும்! சும்மா இருப்பாயாக.

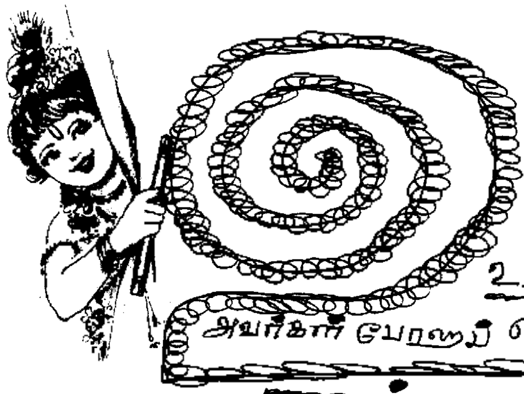

ஈசன் (68)
உண்டானால்,
ஜீவனும் உண்டு
ஜீவன் உண்டானால்
உறவு சுற்றமும்
அவர்கள் பேரால் பொருளும் உண்டு.

கருத்துரை.

காலாதீதபரமானது! அது வந்ததுமில்லை. அது மறைந்ததும் இல்லை. ஆகவே அதற்கு ஆதியும் அந்தமும்! இல்லை. அதற்கு எந்த நாம ரூப! தோற்றமும் இல்லாமையால் சொந்தம் கொண்டாடும் நபரும்/பொருளும் எந்த (நாம ரூப) தோற்றத்துடனும் இல்லை. ஆகவே, சொந்தம்! தோற்றம்!! என்றவார்த்தைக்கு இடமே இல்லை. காலாதீத பரமானது! யாம்! யாமாகவே இருக்கிறோம் என்றோர் இருப்பை! மட்டும் (எந்த நாமரூப தோற்றமும் இல்லாமல்)

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலின் முதல் ஐந்து பாடல்களுக்கு விளக்கம்

போவமே பொருளும் (69)
ஜீவனும்
உண்டானால், புண்ணிய
பாப கணக்கும் அதை
சேகரிக்கும் குணமும்
கருமம் உண்டு. அதனால்
சொந்தம்! பந்தம்! பந்த
நிவர்த்தி! அதனால் பெறும் மோக்ஷம்
என

உடையதாத தாம்தாமகவே!
இருப்பதால், பந்தப்படும் எந்த ஜீவ!
தோற்றமும் இல்லை. பந்தப்படுத்தும் எந்த
பொருளும்! இல்லவே இல்லை.
இப்படி எதுவும்! எவரும்! எவனும்! எவளும்!
இல்லாமையினால் இல்லவே இல்லை மோக்ஷ வீடு! தனியே இல்லை.

மோக்ஷ வீடே நாம். அது எங்குமாய்!
ஏகமாய்! பரவி உள்ளது அது இல்லாமல் நாம் இல்லை!
மோக்ஷம் என்பது தொடுப்பதோ! வாங்குவதோ!
அங்கு போவதோ! அது வருவதோ! இல்லை! இல்லை
இல்லை! இல்லவே இல்லை. அதை அறிவது ஒன்றே!

70

சங்கிலி
கோர்வை
போல் எல்லாம்
மறைய!
இருட்டியால் உண்டாகி
விடும் இவை ஒன்றும்
இல்லாமல்
இருப்பது ஒன்றே! என
நடப்பது நலமே! சும்மா இரு.

அதுவே யாம்! யாமே அது! இங்கும்!
அங்கும்! எங்கும்! எல்லாமாய்! ஏகமாய்!
அதற்கு! அன்னியமாய்?
ஏதுவும்! எவரும்! எவனும்! எவளும்!
இல்லாமல்! (நாம ரூப எந்த தோற்றமும் இல்லாமல்!)
யாம் யாமாகவே! இருக்கிறேம்
என்ற ஓர் இருப்பை! மட்டும்
உடையதாக சும்மாவே சுகமாகவே இருக்கிறது.
அதுவேயாம்! யாமே அது!
என நீயும்! சும்மா சுகமாக இருப்பாயாக.

தஉ பாபா.

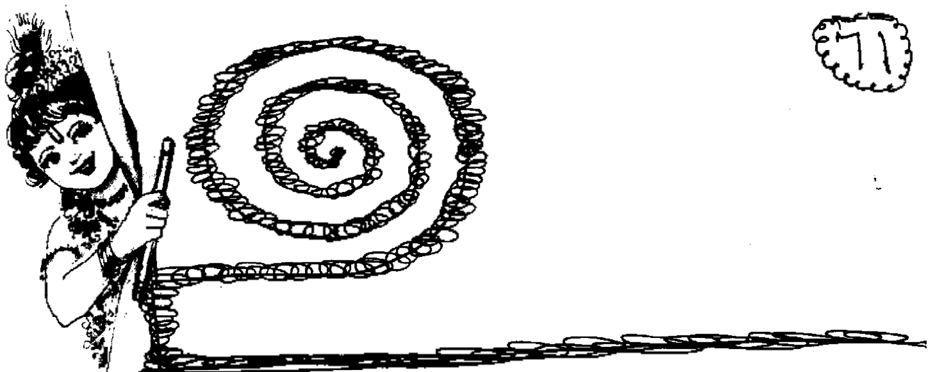

வினையை மனம் தேடுகிறது.

மனம் தேடிய வினையை, அம்மனமே!

நான் எனதாக அனுபவிக்கிறது

அதனால் இன்ப துன்ப சுவை உண்டாகிறது.

அச்சுவை ஓர் ஜீவமயக்கத்தை

உண்டு பண்ணி விடுகிறது. அம்மயக்கமே

ஜனன மரண வித்தாகி விடுகிறது. இங்கு

சர்வார்ப்பணம் ஒன்று தான்

அச்ஜீவ மயக்கத்தை நாசம் செய்கிறது.

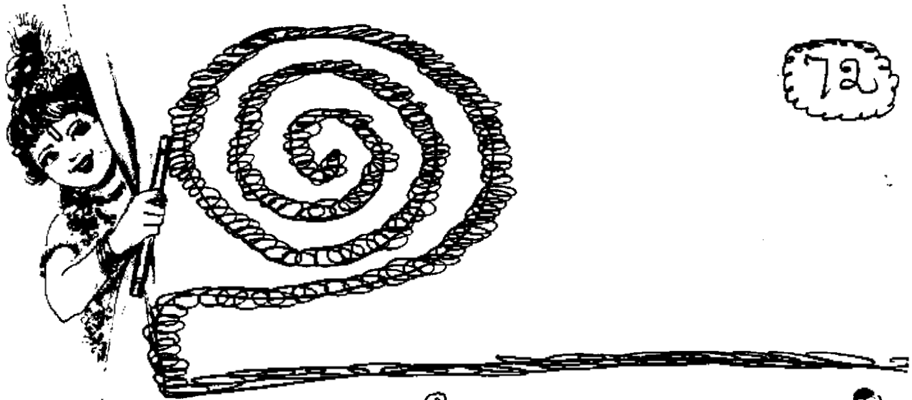

84 லக்ஷம் ஜீவ கோடிகளாகவும்!

மனிதனை உட்பட, பறப்பன! நடப்பன!

நீந்துவன! ஊர்வன! ஆகிய எல்லாமாயும்!

அந்தந்த **ஜீவ வேஷம்!**

தாங்கிக் கொண்டு, அதனதன் கர்மாக்களை **தாமே!** ஏற்றுக் கொண்டு,

ஸ்ரீபகவானே! இவ்வுவகை

ஆனந்தமாக! நடத்துகிறன்.

மனம்! என்றுவே, குற்றம் & குறை!

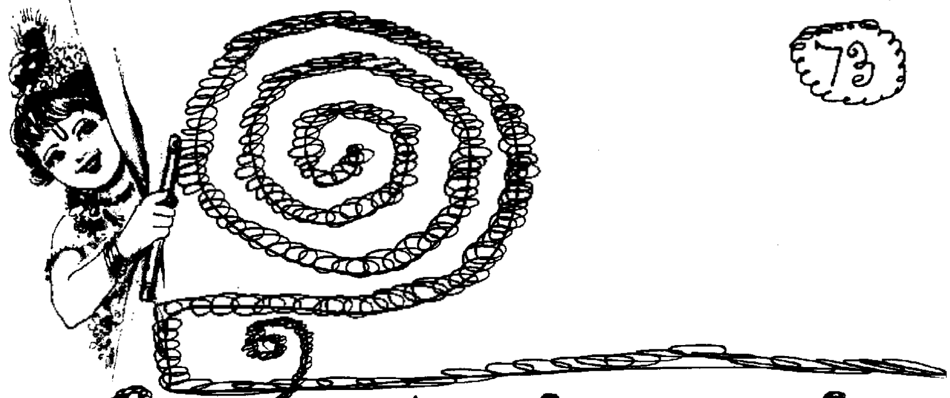

கர்மா! ஆகும் என உணர்க.

ஆகவே மனம்! வசம் அகப்பட்டோர்

மட்டும்! தம் மனக் கற்பனையால்,

இன்ப துன்பமாக சுவைத்து, புண்ணிய

பாவ சுமையால் ஜனனமரணம்! அடைகின்றனர்.

அறிவாய்! அன்பனே

ஸ்ரீ பகவான் மீது நம்பிக்கை கொண்டு

சர்வார்ப்பணம் செய்தவனே!

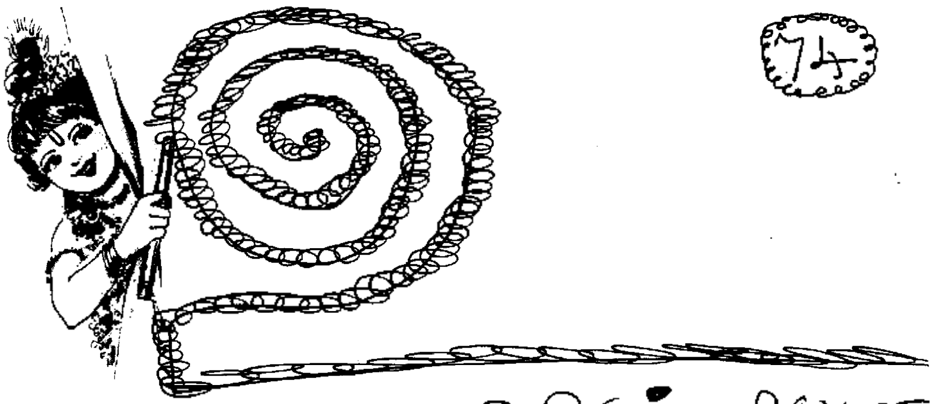

ஜனனமரண சுழலிலிருந்து விடுபட்டு

பக்தியோ? முக்தியோ?

பரமபதமோ பிரம்மபதமோ

அடைகிறான் என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

எவ்வோரும் நம்பவரே! எவ்வோரும் நம்பவரே!

நடப்பது தெய்வாம் நலமே! என்று ஓர்மித்த

ஆன்மாவின்! ஒன்றுவேயே

ஜீவ விடுதலை பெற முடியும் என உணர்க.

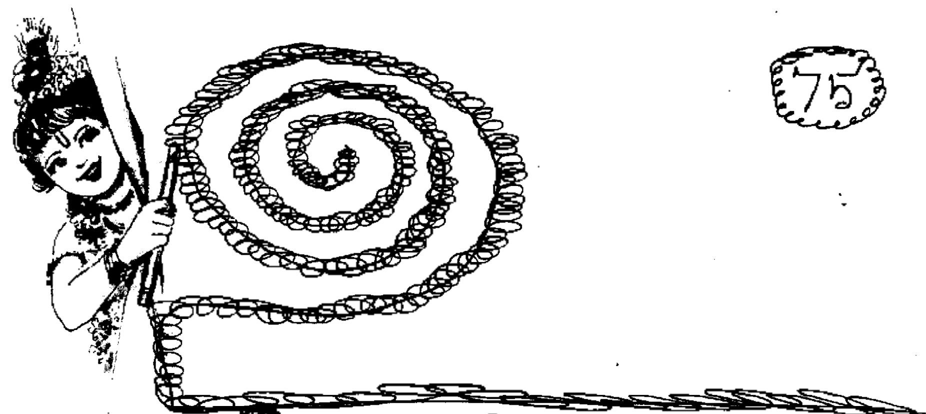

75

மனஜீவ கற்பனை தோன்ற காரணம்:-

ஜக,வாஸை,பழக்க,வழக்க,முர்கவனமே/ முக்கியம்

என உணர வேண்டும். இம்முர்கவனம்

நாசமாக வேண்டுமானால் தர்கவஜம்

அவஸ்யம் வேண்டுமெனஅறிக.

பிறர் மேல் கவனம் செல்லாமல், தன் மேல்

மட்டும் கவனம் சென்றால், உன்னைப்ரேஷன்/

(ஆத்மபவம் ஏற்பட உணர்வு) உன்னை அரவணைத்து

தன்மயமாக்கி விடும்/ என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

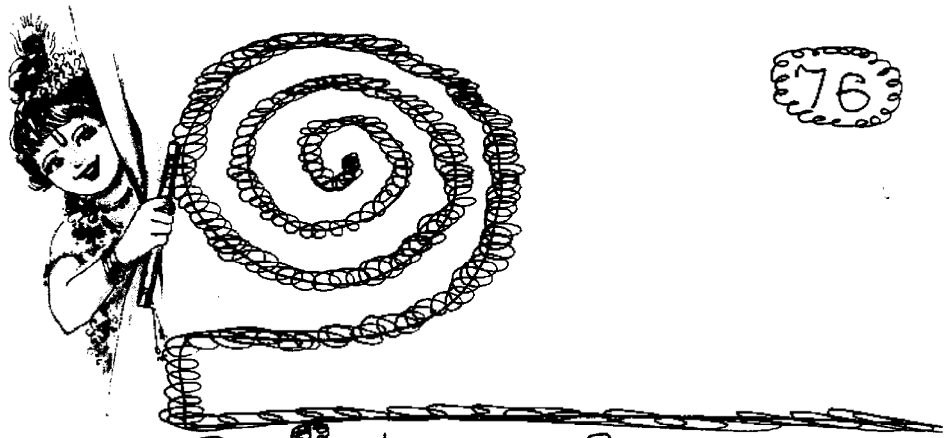

மனதின் கற்பனையும்;
ஓர் எண்ணமே!
அறிவின் பாவனையும்!
ஓர் எண்ணமே!

கற்பனை நாம ரூப, ஜக ஜீவ, தோற்றமாகும்.

பாவனை இறைகுரு ஸ்திரமாகும்.

கற்பனை:- சந்தேகமும்! அதனைக் களங்கமும்!
அதனைக் கலக்கமும் ,, பயமும் உண்டாக்கும்.

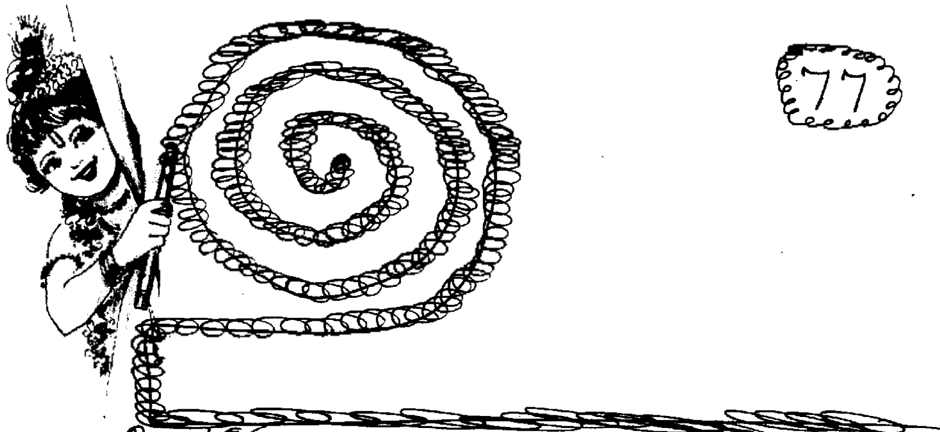

77

இறை/குரு
பாவனை :- நம்பிக்கையும் / அதனால் வைராக்கியமும் / அதனால் ஆனந்தமும் / உண்டாக்கும்.

பாவனையின் முடிவில் பாவனாதீதமும், குணாதீதமும், முக்திக்கு வித்தாக அமையும்.

கற்பனையின் அம்சம் புண்ணிய பாபமும், ஜனன மரணமும் ஆகும் என அறிக.

சகுணபாவனை இல்லாமல் நிர்குணபாவனை சாத்தியமாகாது.

சகுண பாவனை :- நாமரூப / ஸ்ரீபகவானாகும்.

நிர்குண பாவனை :- ஸத்குருவின் வாக்கியார்த்த சிரத்தை ஆகும்.

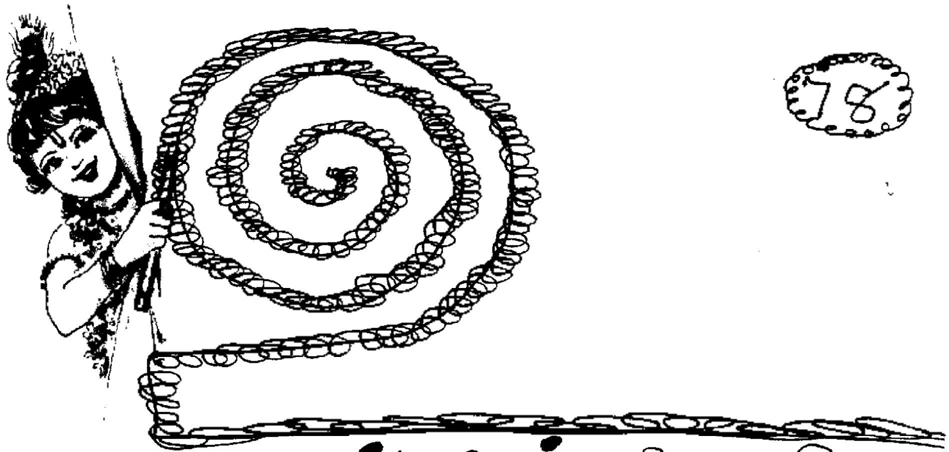

மாயாவை மனமு இயக்குகிறதா?

மனதை மாயா! ,, ?

இதன் விளக்கம் தேவையென ஸ்ரீமாலயாவின் ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா கேட்டார்?

பதில்:- **மாயா:- தாய் / மனம் சேய் /** ஆகவே மாயாதான் மனதை இயக்க முடியுமே யன்றி, மாயாவை மனம் இயக்க முடியாது. இயக்க இயலாது. இந்த உண்மையின் விளக்கத்தை கீழே காண்க.

ஜட யோக / சிருஷ்டியை உண்டு பண்ணியது மாயாவாகும். **ஜீவ** சிருஷ்டியை ,,

(பிண்ட)

79

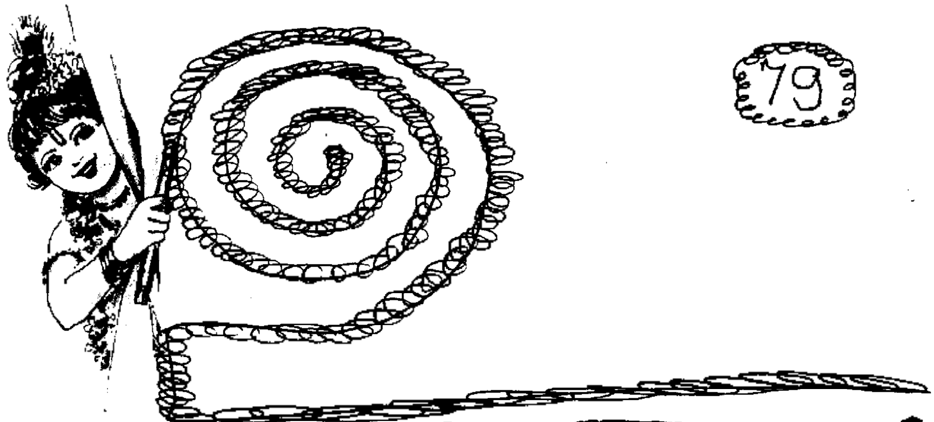

உண்டுபண்ணியது போக மாயாவாகும்

மனம் என்றுவே குற்றம் & குறை!

கற்பனை ஆகும்.

வேறு எந்த வடிவமும் மனதிற்கில்லை.

இவ்வாதனை தோற்றம் நியல்

உண்டுபண்ணுவது மாயாவாகும்.

மாயாவால் உண்டாக்கப்பட்ட ஒன்றை

பலப்பல அர்த்தபாவனை கற்பனையை

உண்டுபண்ணி அனர்த்தம் ஆக்குவது மனமாகும்.

இம்மன கற்பனையினால்தான் தோஷம்

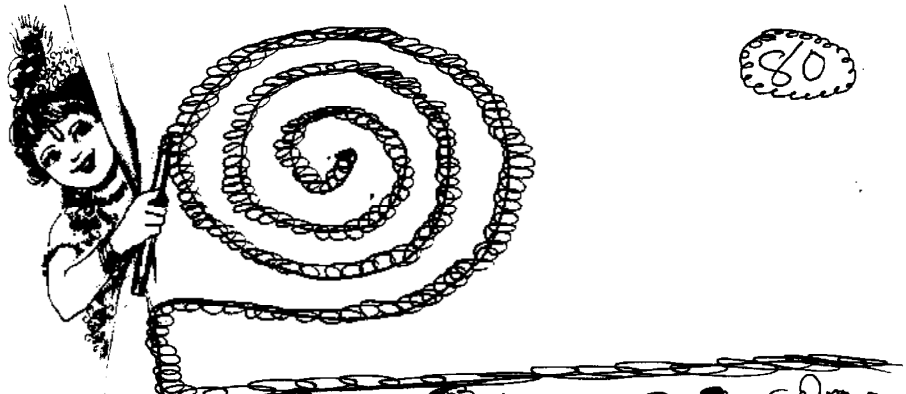

குணங்கள் | உண்டாக்கப்படுகிறது

இங்கு மாயா | இருநிலைகளில்
செயல்படும் என உணர்க.

ஒன்று சிருஷ்டி | மற்றொன்று,

கண்காணித்தல் | கண்டிப்பு & தண்டிப்பு இவ்விதம்

கண்காணித்தல் :- அம்மனம் உவந்து தேடிய, ?

வினையை | உவந்து ஏற்றுக்கொள்கிறதா

அல்லது தேவை & ஆசை | இவைகளால்
(ஆசை & தேவை)
சிக்கித் தடுமாறுகிறதா என கண்காணித்தல்.

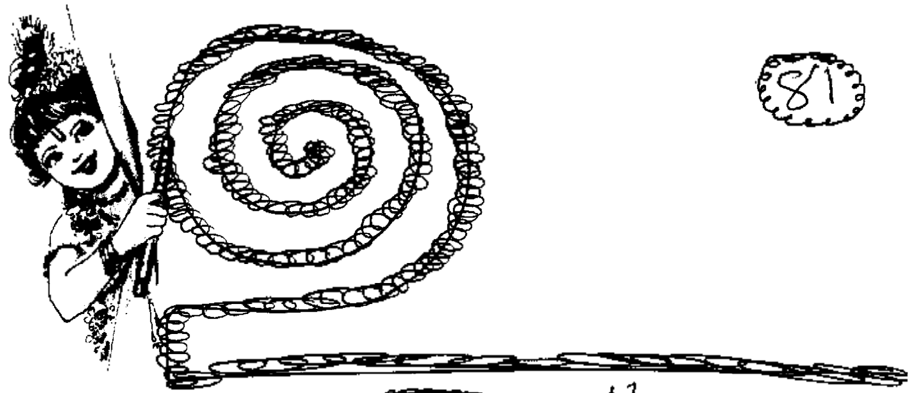

அப்படி ஏதேனும் தவறு! ஏற்பட்டால்

விதி! நாயகனை வைத்து தர்மம்!

மாறாமல் பாதுகாக்கும் மாயா! என உணரவும்.

இந்த நிலையில் தான் அர்ஜீவனுக்கு!

மனதுக்கு மறை பாரம்! ஏற்படும் என உணர்க.

அதுவே சோதனையுடன் வேதனையாக!

கலக்கம்! தயக்கம்! பயம்! துக்கமாக! தோற்றும்

என ஆதி ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்லக் கேள்வி

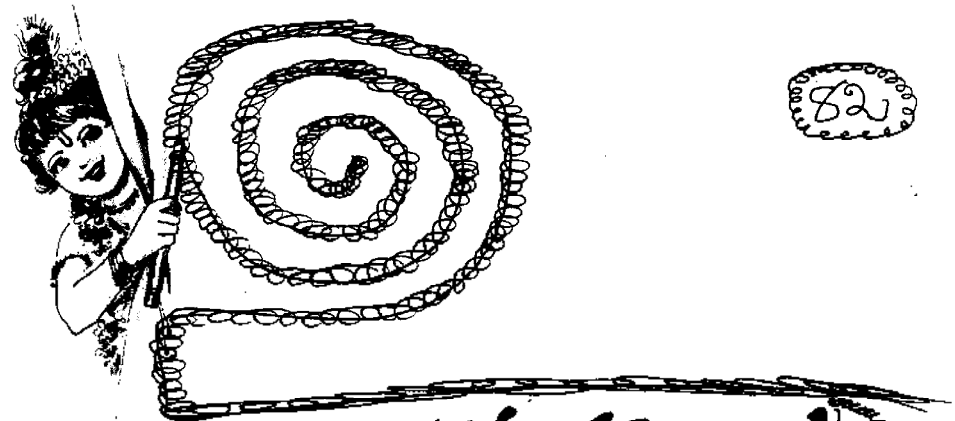

முறையாக! சர்வார்ப்பணமும்! பிரம்மார்ப்பணமும்!

(மனதிடம் – மனநடம்)

ஸ்திரமாக! இருந்தால்;

உன் ஒருவனுக்காக!

இவ்வுலகையும், அதன் இயக்கத்தையும்!

மாற்றி அமைத்து விடும் மாய!!

இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!

அதாவது முன் & பின் மாற்றி அமைத்தும்,

கருமை & கொடுமைகளை குறைத்தும் அவனை செய்யும்

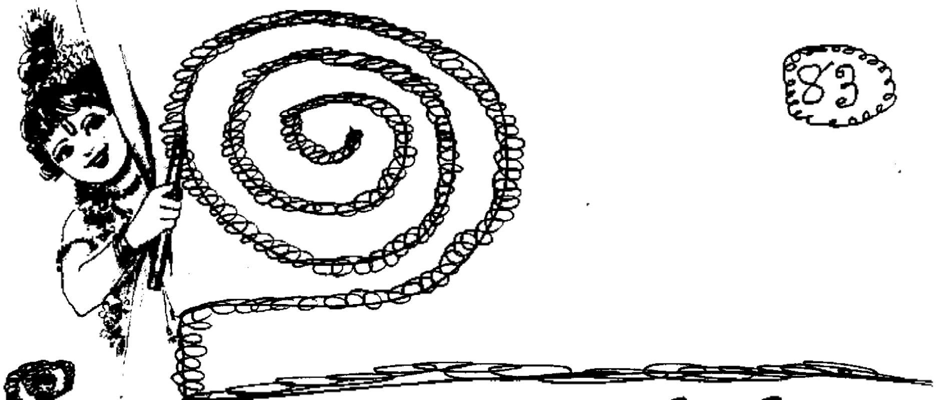

நீ போட்ட வேஷத்திற்கு
திறம்பட நடி
அவை நடிப்பில்
நான் என்று மயங்காதே

இருப்பவன் ஒருவனே
அவனே நாம் என்றால்
விசிஷ்டாத்வைதம்

இருப்பது ஒன்றே
அதுவே நாம் என்றால்
அத்வைதம் என்றும் உணர்க

நடப்பது நலமே என்றால்

84

உ

எண்ணம்! சொல்! செயல்!
ஆகிய மூன்றும்!
கர்மாவின் சிரத்தை நீங்கி
இருமைகள் இல்லாமல்
ஆனந்தமான ஒருமையாய் இருத்தல்.

நாமரூபம் நாசம் என அறிக.

சரணகதி என்றால்?

உண்மைப்பதுமை
„ „ க்கருவி
„ „ ஆயுதம்!
நீ சாரதி அது ரதம்!

இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்!! இது ஸத்தியம்!!!
என
உருகும் உள்ளத்துடனும், பெருகும் கண்ணீருடனும்
[illegible]

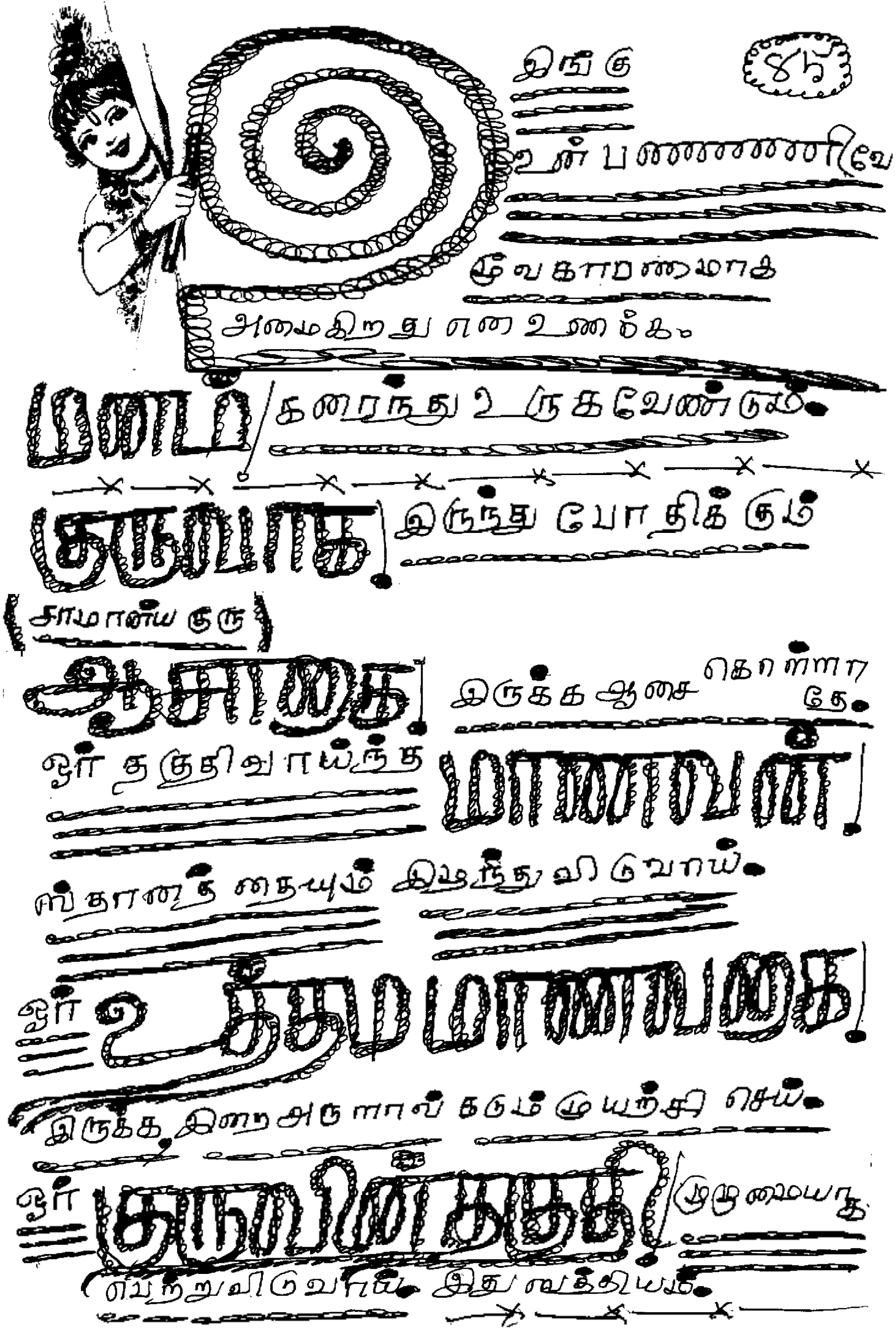
இங்கு
85
உன் பணணணணிலே
ஜீவகாருண்யமாக
அமைகிறது என உணர்க.
மனம் கரைந்து உருகவேண்டும்.
குருவாக இருந்து போதிக்கும்
(சாமான்ய குரு)
ஆசானை இருக்க ஆசை கொள்ளாதே.
ஓர் தகுதி வாய்ந்த மாணவன்
ஸ்தானத்தையும் இழந்து விடுவாய்.
ஓர் உத்தம மாணவனை
இருக்க இறைஅருளால் கடும் முயற்சி செய்.
ஓர் குருவின் தகுதி முழுமையாக
பெற்றுவிடுவாய் இது ஸத்தியம்.

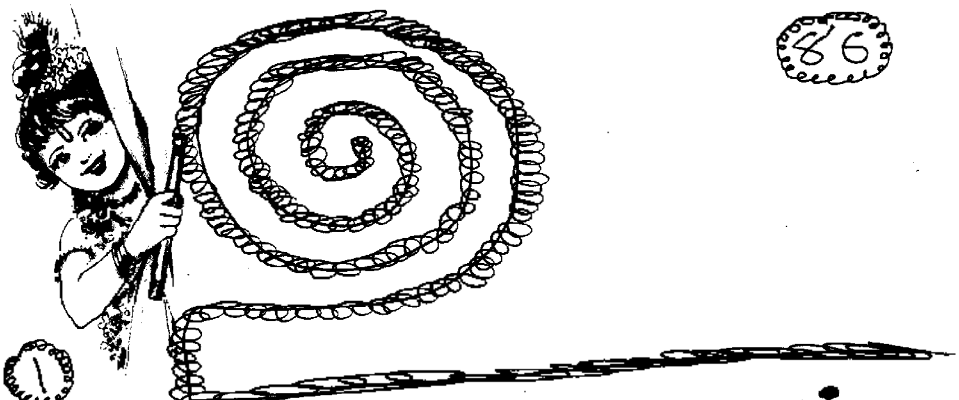

1

உன் ஒருவனுக்காக இவ்வுலகையும் அதன் இயக்கத்தையும் மாற்றி அமைத்துவிடும் ஸ்ரீ பகவானுடைய மாயா

என்றால் :- கண்ணனின் பால்ய லீலைகளில்

இரண்டை இங்கு சிரத்தையுடன் கவனிக்கவும் :-

கண்ணனுடன் மாடு மேய்க்கச் சென்ற

கோபால சிறுவர்களுக்கு பால், தயிர், வெண்ணெய்

இவைகளை திருடித்தின்றதால்

தான் இந்த மாடு மேய்க்கும் **தண்டனை**

கிடைத்தது

என உணர்ந்து கொண்டனர். அதற்காக

மனம் வருந்தினர். பால், தயிர், வெண்ணெய்க்கு

ஏங்கினர்! அந்தரத்தை

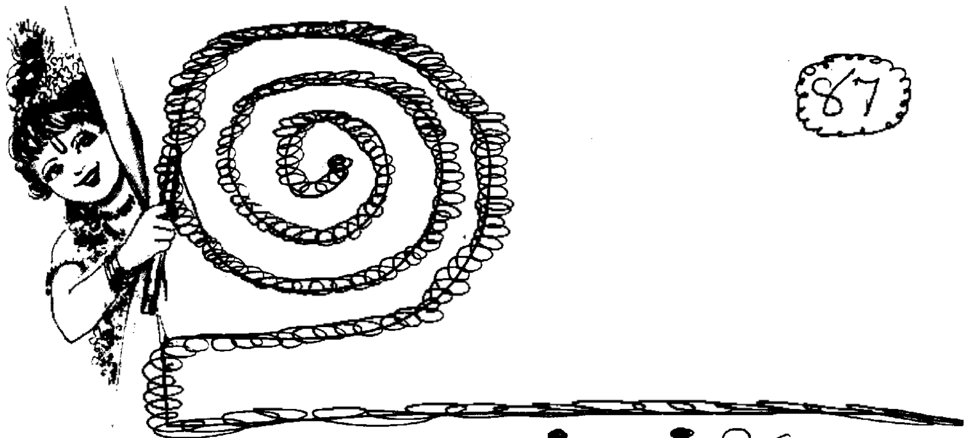

அந்தர்யாமியாகிய கண்ணன் இருவரை

அறிவான். ரங்கம்! உருக்கம்! பூர்த்தி

வினைமுடிந்தது

ஆகும் நேரம் வந்தது போலும்?

ஸ்ரீபகவானின்

மாயாவின் காரியம்

கோகுலத்திலிருந்த, கோபாவர்களின்

குறிப்பிட்ட வீடுகளிலிருந்து மட்டும்!

வெண்ணெ, தயிர், பால், பானைகள் தாமாகவே,

உறியை விட்டு இறங்கி, வரிசையாக

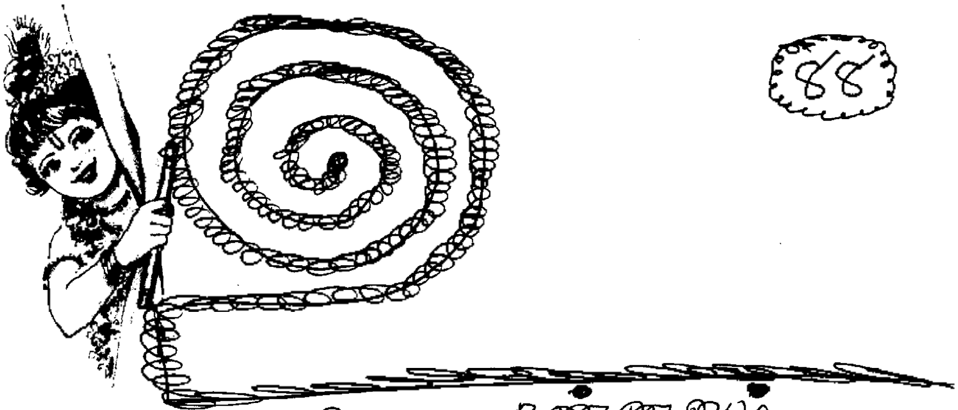

தெரு வீதி வழியாக, கண்ணனும்,
கோபாலவர்களும் உள்ள, மரத்தடிக்கு
வந்து சேர்ந்தன. அவற்றுடன் அங்கு
உள்ள கோபிகைகளும்! ஆட்டிவைக்கப்
பட்டப்பதுமைகள் போல் உடன் வந்தனர்.

எங்கு செல்கிறோம்? என்ன செய்யப் போகிறோம்?
என்பதை அவர்கள் அறியார்
இதுமாயாவின் காரியமாகும்.
(கண்ணனின்)

வந்த கோபிகைகளும், இந்த கோபாலவர்களும்,
அவரவர் விரும்பிய பால், தயிர், வெண்ணெய்,
இவைகளை உண்டுகளித்தனர். (கேலித்தனர்)

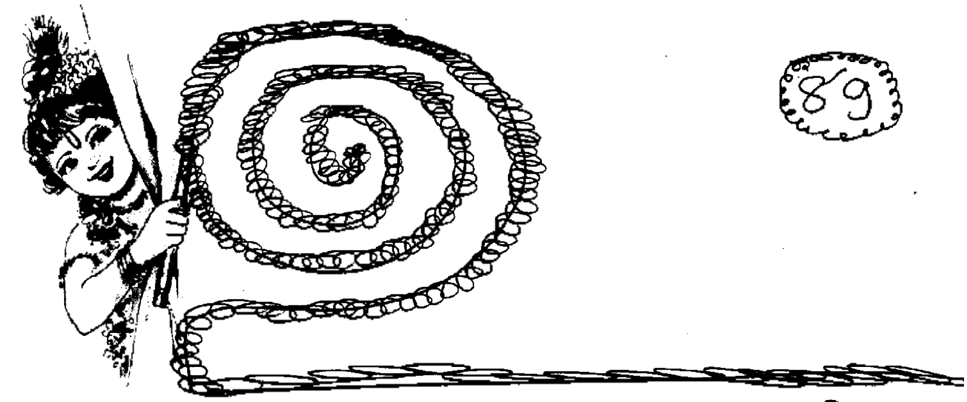

அங்கு நம் கண்ணன் மரத்தில் அமர்ந்தபடியால்

சாட்சியின் மௌனமாந்தமானன்.

அவன் வேய்ங்குழல் நாதத்தை விடவில்லை.
அது மாயாவின் இசையாகும்.

திரும்பவும் தாவி பறந்திருங்கள்!

அவரவர் வீட்டில், அவரவர்க்கு உரிய இடத்தில்
ஒழுங்காக அமர்ந்து கொண்டன.

கோபிகைகளும் தங்கள் வீடு சென்றவுடன்

தானா பிரக்ஞை வந்தன வோயும்?

நம்மை எண்ணம் மாறியது?
அவர்களின் பயந்து வெண்ணெய் பானைகள்
நம் வீட்டு பால் தயிர், சென்ற நேரமும் உடன் என்றோம்.
வெளியே நம் பால் தயிர் வெண்ணெய் முதலியவைகளை நாமே
உண்டோம்.

தாங்கள் போனதும்,
உண்டதும், 90
திரும்ப வந்ததும்,
பால், தயிர், வெண்ணை,
குறையாமல் இருந்ததும்
கனவென கண்டனர்.
உடனே மறந்தும் விட்டனர்.

இது என்ன விந்தையை!

தங்கள் தங்கள் வீட்டுப் பாத்திரங்களை!
திறந்து பார்க்கும் போது, எவ்வாறு பாத்திரங்களும்,
அப்படியே நிறைவாக இருந்ததுவாம்.

நாங்கள் போனதையும்! நாங்களே
உண்டதையும்! அறவே மறந்து
விட்டனர்
மறக்கடிக்கப்பட்டுவிட்டனர்.
என்றே சொல்ல வேண்டும்.

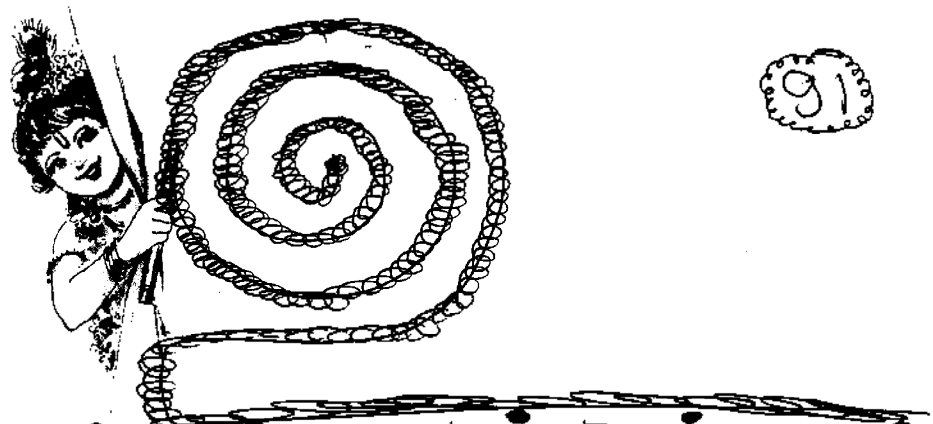

௧

வாழ்க்கையின் காலச்சக்கரம் ஒழுங்காக சுழன்று கொண்டிருந்தது.

௨ ஓர் சமயம் ஸ்ரீ பிரம்ம தேவர் ஓர் விளையாட்டின் நிமித்தம், கண்ணன் யோக நித்திரையில் ஆழ்ந்திருக்கும் போது, கண்ணனுடன் வந்த, பசுக்களையும் கன்றுகளையும் கோபால சிறுவர்களையும் தம் மாயாவினால் ஓர் குகையில் தள்ளி குகையை மூடி விட்டார். இது ஸ்ரீ பிரம்ம தேவரின் மாயாவிளையாட்டு என்று கண்ணன் தெரிந்தான். உடனே தம் **மாயாவினால்** தானைப்போல அனைத்தும் தானானான்.

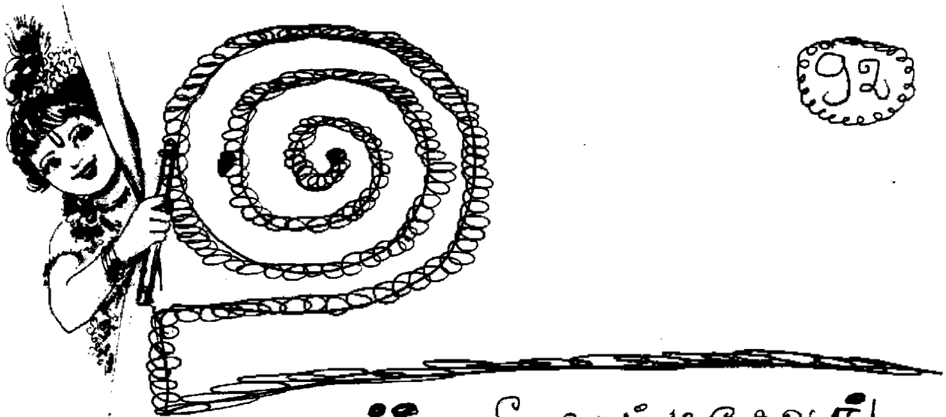

தம் தவறை உணர்ந்த பிரம்ம தேவர்!
தாம் ஒளித்து வைத்திருந்த பசுக்கள்,
கன்றுகள், கோபால சிறுவர்கள், ஆகிய
அனைவரையும் திரும்பவும் கண்ணனி
டமே ஒப்படைத்து விட்டார். இப்போது
எல்லாமே **இரட்டிப்பு**
ஆகிவிட்டனர். ஆனால் **மாயாவின்!**
காரியம் என்ன ஆயிற்று என்றால்???
வீட்டின் பையன் ஒருவன் இரண்டானான்.
ஒரு பசு இரண்டாகவும்! ஒரு கன்று இரண்டாகவும்!

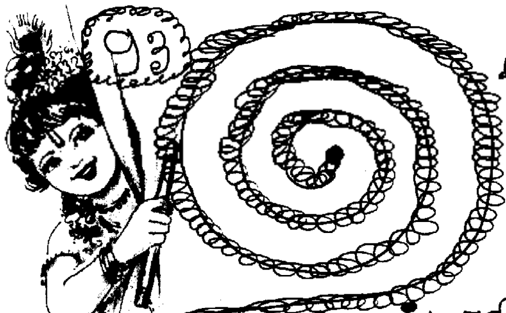

இரண்டு பையன்கள்!
,, மாடுகள்!
,, கன்றுகள்!
உண்டென்ற மனஷமது
மயக்கம் உண்டாகி அவைகளை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

மாரி! பெருகிவிட்டன.

மூன்று இனங்களும் இரண்டாகப் பெருகியது.

அங்கு மாயையே! நிறைதம்

என்னவென்றால் :- மாயாவானது தம்மக்களின் மனதை மயக்கிவிட்டது. எப்படி என்றால் ???

தமக்கு இரண்டு பையன்கள் உண்டு என்றும்;
,, ,, மாடுகள் ,, ,, ;
,, ,, கன்றுகள் ,, ,, ;

எண்ணம் மாறுபட்டு, சந்தேக, கலக்கம் கொண்டு
இவ்வாறு அவைகளை உண்மையென நம்பினர்.

மனம் நம் (94) தாவத்தை! எண்ணலில் நாம் பிறந்திருக்கிறோம். மனம் நம் தாவத்தை மறந்தால் நாம் இறந்துவிட்டோம். என்றார்.

இதைத்தான் ஓர் மஹாத்மா பாடினார்:-

இறப்பும் & பிறப்பும்! பொருந்த,

எமக்கு எவ்வண்ணம் வந்தது என எண்ணி

யாம் பார்க்கில்: மறப்பும் & நினைப்பு மாய்! வந்த,

வந்த மாயா மனதினால்!

வந்தது கோளாறு என்றார். அதாவது, எண்ணம் உண்டானால் இருப்பு (பிறப்பு) உண்டு.

மறதியானால், அதாவது மறந்தால்

அதாவது உணர்ச்சி அற்று மறந்துபோனால்,

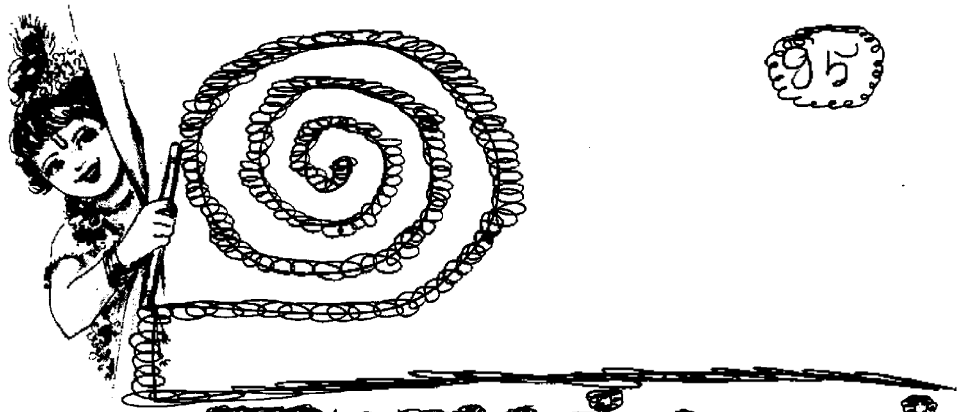

அதாவது ஈமோஷன் டென்ஷன்! முழுமையாக நாசமானால்.

அது மனோ நாசம் மனம் இறந்துபோன நிலையாகும் என ஸத்தியமாய் நம்புக.

குறிப்பு :– உனக்காக மாயா இந்த உலகை மற்றும் மறைக்கும் மாற்றும்! நிஜத்தை உன்மனம் அறியமுடியாது. உன்மனம் காண்பதையும் கேட்பதையும்! நடப்பதையும்தான்

நம்பு! மறைவதையும்! அதன் மாறுவதையும்!!

அன்று மட்டுமல்ல இன்றும்;
கோகுலம் உன்
வீட்டில் இயங்குகிறது
இது சின்னஞ்சிறு என்று
வேஷம் பொய்யாதல் உணர முடியும்.

உன் கண் காணத் தன்மையால்

உன் மனம் / நம்பாது. நம்ப முடியாது.
நம்ப இயலாது, என்பதே ஸத்தியம்.

மாயாவும் / மனமும் இணைந்தால்,
விதியும் / சகாயமாய் / அமையும்
இது ஸ்ரீ பரமாத்மா வாக்கியமாகும்.

இந்நிகழ்ச்சிகள் அன்றுதான் நடந்தது என எண்ணாதே
இன்றும், இப்போதும், உன் வாழ்வில் நடந்துதான்
கொண்டிருக்கிறது என்பதே ஸத்தியம். ஆனால்
அதை நீ உணர முடியவில்லை.
உன் உணர்வே / மறைப்பின் காரணமாகும்.

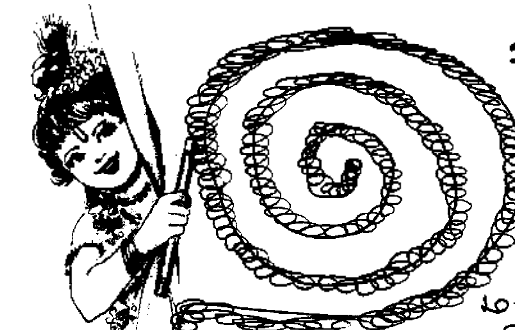

விதியின் நாயகனே
ஸ்ரீபகவானாகும்
மாயா! அவன் கைக்!
கருவியாகும். ஆகவே
விதியையும்! மாயா
நிஜ கண்டு மாற்றவும்
மறைக்கவும் முடியாது என
உணர்க. இது அதிரகஸ்யமாகும். 97

எல்லாம் நீ! எல்லாம் உன்னில்! எல்லாம் உனதே! என்று

சர்வார்ப்பணம்!

உறுதி நிச்சயமானால்!!!

மாயா & மனதின்

விளையாட்டை நீயும் அறிவுபூர்வமாக உணர்வாய்.

கோகுலமும்! கண்ணனும்! இங்கேயே இருக்கிறார்கள்

திரை மறைவு! என்பது

மனம் ஒர்மை இல்லாமையே காரணமாகும்.

உ

98

ஐ! மை!! டை!!!

நான்! எனது!!

முழுமையாக நாசமானால்!

எல்லாம் நீ!!!

என்பது?

ஸ்வய அனுபவம்! ஆகும்.

இது ஸத்தியம்! இது ஸத்தியம்!! இது ஸத்தியம்!!!

— திரு பாபா.

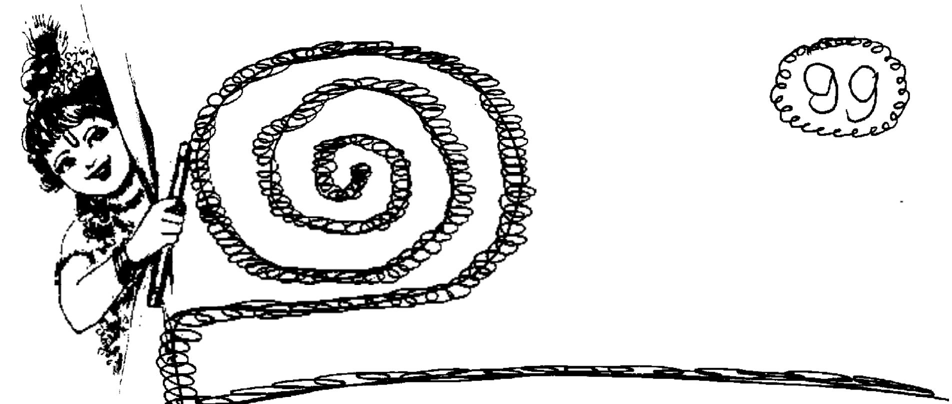

99

பசிக்கு உணவு அருந்து!

ருசிக்கு ” அருந்தாதே!

பசி ருசி அறியாது!

பசித்து உண்ணும் போது ஆகாரம் குறையும் மனம் அடங்கி, குணதோஷம் மட்டுப்படும்.

ருசி பசி அறியாது!

ருசியில் மயங்கி உண்ணும் போது, உணவை குறைக்க முடியாது. அதனால் உணவு கூடும்; அஜீரண கோளாறும், குண தோஷ பெருக்கமும், மனம் அடங்காமையும் உண்டாகும்.

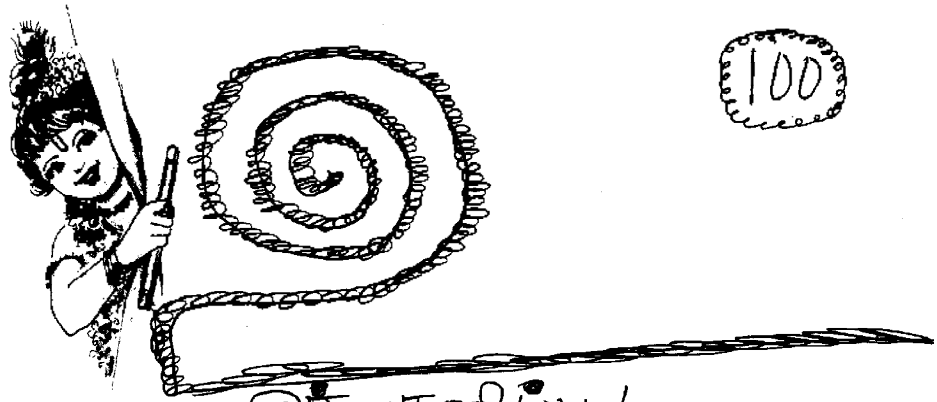

ஓர் குறிப்பு!

ஸ்ரீபகவானுக்கும்! ஓர்பக்தனுக்கும்!
நடந்த ஓர் உரையாடலை கவனிக்கவும்.
ஓர் உண்மைப்பக்தன்! உள்ளம் உருகி,
ஸ்ரீபகவானை! வேண்டினான். அங்கு
ஸ்ரீ பகவானும்! பிரஸன்னமானான்.

ஸ்ரீபகவான்:- குழந்தே! உனக்கு என்ன
வரம் வேண்டும்?

பக்தன்:- எம் ஐயனே! யாம்! மீண்டும்
பிறவா! வரம் வேண்டும். எம்
கவனக்குறைவில்! மீண்டும்
பிறந்துவிட்டால், உம்மை!

மனம் சிதறுண்டு போவதென்றால்? 101

நாமரூப! பொருள் போகம் மோகமும்! காம மோக வேக ஆத்திர அவசர

மறவா! வரம் வேண்டும்.

என்று சொல்வதைத்தான்; படித்திருக்கிறோம். கேட்டிருக்கிறோம்.

இப்படி சொன்ன ஸ்ரீமஹான்கள்/அதன்

உட்பொருள்!

உணரவில்லை போலும்?

பின் அது எப்படி அமைந்தது என்றால்?

பக்தா! உனக்கென்ன வரம் வேண்டும் என ஸ்ரீபகவான் கேட்க; பக்தன் கேட்டதாவது?

பிறவா/யாம் பிறவா வரம் வேண்டும்.

எம் கவனக்குறைவால், யாம் மீண்டும்

உ

தடுமாற்றத்திலும்!

குடும்பம்! தொழில்! 102

கொடுக்கல் வாங்கல்!

போக்குவரவு! ஆத்திர அவசரத்திலும்!

பிறந்துவிட்டால்! எம்மை நீ!

மறவாமை வேண்டும்.

இதன் உட்பொருளாவது:- என்றென்பதுதன்.

யாம் உம்மை மறவா வரம் வேண்டும்.

என்பது இயலாத, முடியாத காரியமாகும்.

இதன் காரணம்:- இது கலியுக காலம் ஆகும்.

(A) கோரக் கோவம்! குறைகள் நிறைந்த காலம்.

(B) போட்டி பொறாமை யாலும்!

சீக்கிரம்! சீக்கிரம்! என்ற படுவேகத் 103 திலும்! கர்மகாரியங்கள் மனதில் நிகழ்வதால் மனம்! சிதறுண்டு போகிறது என உணர்வால் உணர்க.

உ

முற்காலத்திலும்! பழக்க வழக்கத்தில்! (பேச்சு) (செய்கை) மனம்! சிதறுண்டு! போன தன்மையில் மனஒருமை! பெறுவது மிக மிக மிக மிக, கடினமாகும்.

ஆகவே ஸ்ரீபகவன் நாமாவையும்! அவன் ரூபத்தையும்! மறவாமை என்பது இயலாத முடியாத, ஓர்காரியமாகும் என்பதை உணர வேண்டும்.

மன ஓர்மை பெறுவது மிகமிக கடினம் என்றால்?:- ஓர்மித்த மனஎண்ணத்துடன் ஸ்ரீபகவன் நாமம் & ரூபம்! நீ பெற முடிவு இல்லையென உணர்க.

104

ஆ..........ன..........ந்!

ஸ்ரீபகவானானவன் அறிவு! சொரூபம் ஆவான்.

ஸத்வ குண சொரூபமானவன். குணாதீதனல்வ.

ஸ்ரீபகவான் என்றால் கருணை! கருணையென்றால் ஸ்ரீபகவான்!!

கருணையே! வடிவான ஸ்ரீபகவானை!

முழுமையாக சரணடைந்த! உ(பக்தன்)ள்ள! மறவாமல்!

இருப்பதொன்றும் பெரிய காரியமல்லவென உணர்க.

05

ஸ்ரீபகவான் ஸத்வ குண (ரஜ குண) சொரூபமாக இருப்பதால் அறிவின் நிலையால் அவன் இயங்கமுடியும். மாயா இயங்குவதாக இயங்குவதையே ஸ்ரீ பகவான் உபசாரமாக பேசப்படுகிறது.

அவனுக்கு கருணை பெருகுமளவுக்கு உன் உள்ளம் சர்வார்ப்பணத்தால் பள்ளம் (பக்குவம்) ஆகவேண்டும்.

உள்ளம் பள்ளமானால் ஸ்ரீ பகவானின் கருணையை பெறமுடியும். அக்கருணை பெறும்போது அவனை நீ நினைக்கப்படுவாய்.

அங்கு உன்னிடம் நாமரூபம் மயக்கம் இல்லாமலிருந்தால் அவன் உன்னை மறக்கமாட்டான். மறக்கமுடியாது.

ஸ்ரீபகவானின் 106

மாயாவானது,

உன் கர்ம காரியங்களை

உனக்கு சாதகமாய்

செயல் படும் போது,

ஓ ஸ்ரீ அரவிந்தம்

தூலசிரமமும்! மனோபாவமும் இல்லாமையாகி

மறக்க இயலாதும் உவகையும்! ஜீவர்களையும்!

நாமரூபங்களை மறந்துவிட்ட நீ

மாயா கலம்பில் வாத அவனியும்!

மாணய ஒருவீ லைவயுமிவ்வாத அதையும்!

உன் ஸ்ரீ ஸத்குரு கருணையால் யோகமாயா விளைவு

அதுவே யாம்! யாமே அது! என்ற

அகண்டானந்த நிலை வெறுமையும். இதுவஞ்சிதம்.

இதுவே அவன் உன்னை மாயா! நிலை ஆகும்.

சர்வார்ப்ப
ணத்தால் உன் 107
மனத்தூய்மை
யாக ஏற்பட ஏதுவாகிறது
அங்கு நாமரூப சம்பந்த
எண்ணம் எழாது நாசமாகும்.
அங்கு இறை கருணையும் &
பரகருணையும் இணைந்து ஜீவன் முக்தி வழியமாகும்.

நீ அவனை மறவா நிலை பெறுவதை விட;
அவன் உன்னை மறவா நிலை பெறவேண்டும். பெற முடியும்.
அதாவது?
திரு அண்ணாமலையை நினைத்தால் முக்தி;
என்பதைவிட;
திரு அண்ணாமலை (உன்னை) நினைத்தால் முக்தி.
என்ற நிலை பெறவேண்டும். அப்படியானால்?
திரு அண்ணாமலை உன்னை நினைக்கும் நிலைக்கு;
நீ நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதே பொருளாகும்.
இங்கு மலை எப்படி நினைக்கும் என கேள்வி எழலாம்?
மலை நினைக்காது தான். மலையிலுள்ள ஸ்ரீஞானிகள்
உன்னை நினைக்க வேண்டும் என பொருள்படும்.

அதேபோல் இங்கும்:—

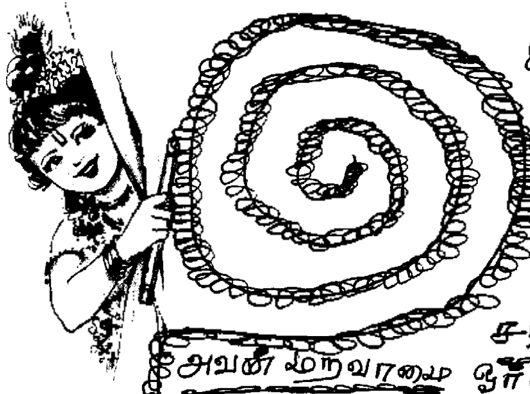

கலிதோஷ கோர குணங்களால் 108 நீ அவனை மறந்துவிடலாம். சர்வார்ப்பணமாக, சரண் புகுந்த உன்னை, அவன் மறவாமை ஓர் பெரிய காரியமல்ல.

ஸ்ரீபகவான் உன்னை நினைக்கவோ, கருணை பொழியவோ, மனம் இல்லாதவனே என்றும், அவன் செயல்பட இயலாதவனே ” ; சொன்னாலும், அவன் கைக் கருவியாகிய, மாயா செயல்படக்கூடிய ஒன்றே, என சத்தியமாய் உணர்வினால் உணர்க. ஆகவே, ஸ்ரீபகவானிடம் சர்வார்ப்பணமாக நீ சரண் புகுந்தால் மாயாவானது, இறை கருணை நிழலில், செயல்படுவதையே எம் அறியாமையால் யாம் ஸ்ரீபகவானைப் பக்தர்கள் வேண்டுவது - மீண்டும் பிறந்துவிட்டால், எம்மை நீ மறவா வரம் வேண்டும் எனவொன்றே கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்ரீபகவானுக்கும் ஸ்ரீபக்தனுக்கும் நடந்த ஓர் உரையாடல்

உன் ஸ்தாவம் ஒரு 109

பதுமம் தானே?

கருவி தானே?

ஆயுதம் தானே?

ரதம் தானே?

அப்படியானால் அது இயக்கம் அற்றது தானே?

மாயா / கலப்புடன் ஸ்ரீபகவான் இருந்தால்

அவன் தொழில் / உடைய கர்த்தா ஆகும்.

மாயா / கலப்பில்லாமல் இருந்தால்

ஸித் / சொரூபமாகிய சைதன்யம் ஆகும்.

அங்கு நிலைகளில் (ஸ்ரீபகவானே) ஸத்குருவும் / ஆவான்.

ஸ்ரீபகவானானவன் போக / மாயாவுடன் இணைந்தால்

கர்த்தாவாவான். யோக / „ „

அகர்த்தாவாவான். ஆகவே ஸத்குருவாகிறான்.

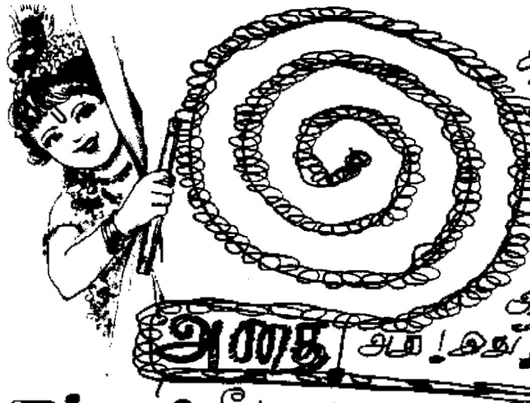

அப்படிப்பட்ட (110)
காலத்தை / அது /
இது / என ஏன் சொல்
வேண்டாது???
பிரம்மமும் இயக்கம்
அற்றதாக இருப்பதால்,
அதை / அம் ! இது ! என சொல்லி வேண்டாமே??
உணர்ந்து தெளிக்கும்.
எல்லாம் நீ ! எல்லாம் உன் பொருள் / எல்லாம்
உன் செயல் ! உன்னையன்றி வேறு கதியில்லை என,

முழுமையாக / சரண் புகுந்த

உன்னைக் காப்பது அவன் கடமை !

ஆகிவிடுகிறதென ஸத்தியமாய் நம்புக. ஆகவே

அவன் / உன்னை / மறக்க முடியாது.

மறக்க இயலாது.

குறிப்பு :- அவன் செயல்பட இயலாத் தன்மையால்

அவன் மாயா / உனக்காக அவஸ்யம் செயல் வரும்.

இருபத்தொன்றே.
நடப்பது நவமே.

த ஓ பாபா.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!